De nieuwe Mercker haringh-vanghst ofte het Monickedammer welvaren

bron
De nieuwe Mercker haringh-vanghst ofte het Monickedammer welvaren, Reynier de Wilde, Monickedam 1697

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_nie164nieu01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

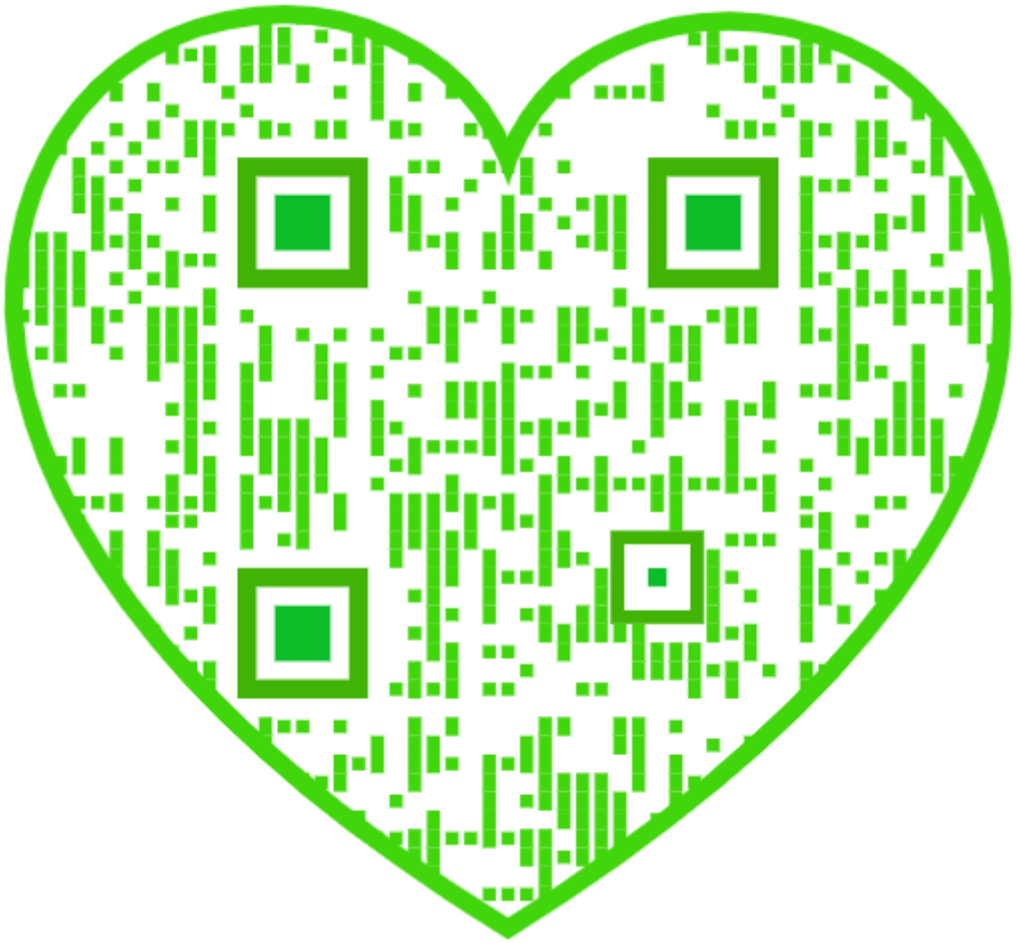

[*Soo verr' den Haringh wert versonden*]

SOo verr' den HARINGH wert versonden,
Soo verre gaet haer Roem en lof,
Maar smaak is soet voor vele Monde,
Ia geeft om haar te prijsen stof,
Sy brenght veel Neeringh en Welvaren
In Monickedam, alwaar dees Vis,
Met Marker schuyten, aen komt varen,
In 't aller-tijt te vinden is.

Den Haring eël; die komt seer veel; tot Monickedam,
Door Marcker Vaart; dies is 't vermaart; waar men oyt [...]

Den Marcker Harinch-Vangst, Ofte het Monickedammer *Welvaren*

Een nieuw Liedt, van de Marcker *Haringh-vanghst* Ofte Het *Monickedammer.* Welvaren

Stemme *Lustigh Matrose repje wat &cs.*

*K*Omt Vrinden van de *Haring-vangst,*
Komt saem en weert u als de Mans,
En vanght de *Haringh* kleyn en groot:
En werptse dan al in de Boot,
En komt gy dan met hoopen
Binnen lopen.
Na *MonicKedam* 't is wel bekent,
Die is de *Haringh* wel gewent
Het is voor u een groot gemack,
Ghy steekt you geltje in u sack,
En gateer dan mee heenen
Sonder steenen.
Het is voor u ook groot plasier,
Terwijl gy woont niet ver van hier
Want Monickedam dat is de Stadt,
Die gy ook wel Van noden hadt
Om Van daar te halen
Sonder falen.
U *Boter* Kaas ook Speck en *Broot,*
En al wat gy meer hebt van noot,
Dat komt gy halen uyt de stee
En brenght de Versschen *Haringh* mee,

De *Haringh* die is schoone
Spant de kroone.
Gy hebt het meenigh Jaer gedaan,
En brenght u Schuytjes vol gelaen,
An de *Monickedammer* Bregh,
En makense vast al aen de stegh,
Dan gaet gy die met hopen
Stracks verkopen,
Al aan de hangen het is waar,
Die hebben ook soo menigh Jaar
Daar in gehandelt met plasier:
Sy bennen daar op kuys en fier !
Als sy wat kunnen winnen
Na haar sinnen.
De Scheepjes komen seylen aan,
Na *Monickendam* wilt dit verstaan,
En haelt de haringh daar van daen:
Als sy tot buckingh is bequaam,
En gaen die heene sleepen
Met haar Schepen.
Sy brengen die na Oost en West,
Soo sleepen syse in haar nest,
Want 't is voor haar soo grage waar
Want elck een die roept tot aar,
Ick sal daar Buckingh halen
Sonder falen.
De *Markers* bennen in haar schick,
Als sy ook in een ogenblick,
Daar vangen eenen Tal of vier
Het is voor haar een groot playsier
Het is haer om de gelde
Ja die helde.
Maar sy verdienen het wel suer,
Verwachten meenigh avontuer,
En lyden oock veel groote kouw,
Sy hebben daarom geenen rouw,
Als sy maer krygen gelde
Dat haar gelde.
Kleeren hebben sy oock niet te min,

Dit is voor haer een goet begin,
Een wambes of een Rock of dry,
En dan een bolle saugers py,
Vier kousen aan twee beenen
Gaan sy heenen.
Hoort Marcker maetjes tot besluyt,
Ick scheyd hier met mijn dichten uyt,
Vaart dy om *Haringh* met u schuyt,
Ter Zee waart in al om de buyt,
De heer wil *u* beware
Alle gare.

Een Nieuw Liedt van de lente tijt

Stemme *Cicielia &c.*

*W*Anneer de soete Lente Tijdt,
Komt cierlijk proncken aan:
En dat een yder seer verblijdt,
Weer door het Velt magh gaan,
Dan sluyt mijn hartje open,
En mijn Ziel is heel verheught,
De somer doet mijn open
Vol soetigheyt en vreugt,
Om dat den heer der heeren,
Ons weder komt vereeren,
Met duysent van playsieren,
En vruchten over al.
Die hy ons arme dieren
Vergunt op 't aersche dal.
Wanneer het lieflijck Sonne lich
Met sijn vergulde pruyck:
Komt reysen op het soet gesight?
Van riet en water kruyck,
Wanneer het schoone Hemels blaeuw
Schort sijn Gordijnen op,
Dat maeckt de Jonge liede gauw,
En weckt de Geesten op,
Om smorgens aan te mercken,
Godts wonderlijcke wercken,

Die hy int krieken van den dagh,
Roept oock sije jonne jeught,
En al wat dat sijn gunst vermagh,
Vast altijt by de deught,
  Komt spoet u als Aurora komt,
Met mijn int groene velt
Daer kruyt en gras sijn schepper roem
En alles lof vertelt,
De diertjes nu ontslapen,
De Spreeuw sit te gapen,
Het Kriekeltje aent gaen,
Het Quarteltje aen slaen,
De vogelen aent neuren,
De Tortel-duyfjes aen treuren,
Het Leuwerickje Tiereliert,
Het Distel-vinckje singt,
Dat Rontom in de weijden Swiert,
Daer de Exter Vrolijck sprinckt.
  Keer ick mijn na de klaver wey.
Veel boter Bloempjes schoon,
Die Blencken als een Gouden s[...]y
En trots een Koninckx kroon,
Hier siet men menig schoone,
Van koeyen grasen gaen,
Die met het soete melcks sap,
Sijn vol en soet belaen,
En dan komt keesje met sijn vrouw,
Stappen barrevoets door den douw:
Sy Jagen haren beesies in de bogt,
En melcken met een veeg,
Haer Emmertjes vol soete vogt,
De koe sijn speentjes leeg.
  Dan gaen ick nogh wat Verder Voort,
Daer staet een schoon gewas,
Van *Kooren* dat mijn hert bekoort,
Van *Roggen* en Van *Vlas*
Hier siet men gout en geele *Garst,*
Taruwe so wit als *Rijs,*
Die schier uyt sijn *Aêrtjes* barst,
Dit dient ons al tot spijs !

Hier siet men *Boompjes* bloeyen,
En soete *Raepjes* Groeyen,
Die al schenckt ons den schepper goet,
Door sijnen mildigheydt,
Tot dat ons lichaam wort gevoet,
Met spijs en vrolicheyt,
De velde riecke liefelijck,
En zijn seer soet van geur,
En zijn met gras en bloempjes rijk
Van alderhande kleur,
Daar haalt de grage *Honing-By*
Sijn Lecker suyker-zoet,
En laet niet eenen bloempje vry,
Van al die hem ontmoet,
Sy komen uyt haer kurven
Met hondert duysent swurven,
En wercken soo geduerigh aen,
Met een soo soet gedruys,
En als haer vrachje is gelaen
Vliegt vol en soet na huys,
Dan gaen ick na de duyntjes,
Die ontrent Santvoort zijn,
Daer loopen op de kruyntjes
Soo meenigen Konijn,
Daer lopen de Lampreytjes
De bergjes op en neer,
Sy dalen na de weytjes,
Met aengename weer,
Dan komen sy me hoopen,
Uyt haar holletjes loopen,
En wentelen haer int warme sant,
Daer 't groene helmpje wast,
Dan komt de Jager aen de Kant
En 't knijntje dan verrast,
Dan gaan ick hier van daen na 't strant
Daar waeyt de koele wint,
Daar vanght men Salm in het want,
En Garnael in het swint,
Daar komt soo meenigh schuyt uyt Zee,

Met volle seyltjes aen,
Die brenght soo meenigh sootje mee,
Dat daer vers is gevaen,
De *Kabbeljauw* noch springen,
Hier siet men soete dingen,
De Schelvis vers en wel gevoet,
Die leeft noch in de mant,
De tonge scharre dick en goet,
Die springen aen de strant.
Hier sit oock *Claesje* op het riet,
Die op sijn Fluytje speelt,
Daer *Maerytje* en haer nichte *Griet,*
Soo meenich deuntjen queelt,
En hier komt *Trijntje* aen gegaen,
En weyt haer Schaepjes voort,
In 't eynde van de groene laen,
In 't Weytje daer 't behoort,
De Lammertjes sijn soo soet,
Sy loopen door malkaer,
Wijl 't chaepje hem met eten voet,
Soo volght sijn Jongen naer.
Dan gaen ick na de stroomjes
Soo helder als Cristal,
Beplant met groene boompjes,
En bloempjes lanchs de wal,
Daer waeyt de koele Somer lucht,
Door bladt en tackjes heen
Waar op het Tortel-duyfje sucht,
Om dat het is alleen,
De eynde in het water,
Die maken veel geschater,
De Swaentjes met haer witte hals,
Die wast hem in de vloet,
En maeckt met blasen veel geschal,
Terwijl zijn wijfje broet,
Mijn oogh verlaat noch eens de aerd
En klimt na 't Firmament,
En siet eens op de grootewaert,
Die ons dit alles sent,

Aenschout het hemels blaeu tapijt,
En sijne schonigheyt,
Op dat hy 't ons dogh niet verwijt,
De groot Ondanckbaarheyt,
Want de gulden *Son* en *Maen,*
Cierlijck en oordentelijk staen,
De sterren met haer klaar aenschijn,
Die leer ons alte saam,
Hoe danckbaar dat wy moeten zijn,
En loven Godes Naem
O god ! wat is den armen mens
Dat gy hem soo gedenckt,
En dat gy hem sijn herten wens
Met so veel goederen schenckt,
Mijn ziele prijst de groote macht,
Van godes heerlijckheyt,
En roemt de wonderlijcke kracht,
Van Godts barmhertigheyt
Ick sal altijt gepresen,
Godesnaem gedachtigh weesen,
Op dat hy my en mijne Jeught,
In sijne starcken handt,
Doet smaken soo veel soete vreught,
In het Haerlemse lant.

Een Nieu Amoureus Liet, Van de soete Somer tijdt,

Stemme: *Lestmael gingh ik &c.*

*D*Ee winter is voorby gestreken,
De Somer die staet voor de deur,
Die ons so lieflijck komt queeken,
Van Bloempjes also also soet van geur,
De warme dagen Lief die komen aan
Komt laet ons jagen daer de bloemtjes staen,
Die cielijck open gaen.
De Mey toont ons sijn beste dagen
Van Bloempjes Kruyden en van Gras,
Hy doet uytloopen de groene bladen,
Van al ´t liefelijck bloem-gewas,

Waar op het diertje met een soete taal,
Singt tiere liertje, maer de Nachtegael,
Verciert het altemaal.
In 't velt hoortmen de Lieuwerijck, singen,
Al quelend vliegt hy in de lucht,
In 't duyn daer sietmen de knijntjes springen
Sy leven daer in soet genucht,
Het mossel-prijtje roept staeg dief, dief, dief,
Dat Honingbeytje heeft de bloempjes lief
Sy staen tot sijn gerief.
't Swalifje met sijn snelle wiecken,
Vliegt als een schim stracks hier en daar
So dra den dag begint te krieken,
Komt den gebeckten Oyevaar,
Na buyten vliegen om te soecken aes,
Hy gaet bedriegen den Kikvors den vaes
Speelt met een groot gerras.
Twee schaepjes ae*n* een tuyh gestrengelt,
Die trecken t samen eenen lijn,
Wat verder sitter een en hengelt:
Daer dient pacientie by te zijn,
Al zijn verlangen is na snoeck of baers,
Kan hy die vangen houtse voor wat raers
Maar vanght somtijts wat aers.
's Morgens kraeyt den boer sijn Haentjen,
Maar komt eens aen de water kant
Daer siet men 't wit gevederdt Swaentje,
Langes de willige abundant,
De vogeltjes singen boven in 't geboomt,
De Visjes springen daer 't water stroomt,
't Is lust onder 't geboomt.
't Is lust om te gaen vermeyen:
Wanneer den dagh begint te krieken aen,
Sietmen de Koeytjes in de weyden,
Met soete Melckje zwaer belaen,
Waer op het boertje met sijn huys-vrou past
Hy neemt een snoertje bint haer beentjes vast

Ontslaet haer van de last.
Nu wil ick eens gaen besluyten,
Van al het geen ick heb gesien,
Die meer wil kijcken die gaet na buyten:
Treet met u tween,
Maer ick was alleen,
't Komt al van boven dese soetigheyt,
Laet ons gaen loven Godes Majesteyt,
Tot in der Eeuwigheyt.

Een beklag Liedeken, van een *Minnaer die sijn Lief bevrucht was van een ander, als sy Trou van hem had gekregen,*

Op de Stemme: *Hoe kuelt der Min, &c.*

*A*Ch Maget schoon,
Ben ick om u Persoon,
Gedaelt uyt Venus Throon,
Daar ick te rusten placht,
In liefden sonder klacht,
Om uwent wil moet ik mijn klagt vermeeren
Hoe kont gy u soet wesen van my keeren,
Die met my stont,
In sulck een nau verbont.
Ach soete sleur,
Gy staet my altoos veur,
O Roosje soet van geur,
Dat altijt staet en bloeyt,
In soete vreughden vloeyt,
Soo vloeyden ook de liefde van ons beyden
Hoe kan de schoone maget van my scheyden
Mijn tweede Ziel,
Die ick so waerdigh hiel.
Ach Meysje soet,
U Vriendelijck gemoet,
Mijn jonck hert suchten doet,
Acht gy de liefde niet,
Die by ons is geschiet,

My dogt gy waert de schoonste van de lande
Darom gaf ick u mijn Trou te pande,
Ick meende 't was,
Een meysje net van [...]
Maer 't is misluckt,
Haar bloempje is gepluckt
En van den steel geruckt,
Ach ach mijn lief gaet swaer,
By een ander Minnaar,
Had ick getrout over een half Jaerken,
Met haer so waer ik van dit kint al vaerken
Soo een Jonghman,
Dickwils gebeuren kan,
Ach Meysje wreet,
U dwaling is my leet,
Dat gy de plaes bekleet,
Sijt gy o schoon bruynnet:
Een ander Mans byset:
Gedenckt de Trou die wy malkonder gaven
Hoe mijn jonck hert in liefde leydt begraven
Nu laet gy my:
In sulcken Slaverny.
Adieu schoon Blom
Ick kom niet wederom,
Kiest vry een Bruydegom:
Die u zijn Troutje biet,
En helpt uyt verdriet,
Adieu nu ga ick by een ander vryen:
En ick laet u een groote pijn en lyen
Adieu dan Meyt
Vol van ontrouwigheyt.

Een Nieu Vermakelijck Liet,

Op een aengename Voys.

*B*Esnevende velde doorluchtige boomen,
Aenhoort mijn klagen die ick hier doet:
Ruysonde Beeckjes en vleteende stroomen,
Neemt acht op 't geen dat my klagen doet,

Ach Hemels blaeu u tintelde lonckjes
Ach Silverde Maen en verduystert u glans
Gy die in liefde schier leydt verdroncken,
Ach Cupidootje hoe quest gy de Mans.
Het is Geleden Maer weynigh dagen,
Myn Oogh viel op een venus beelt,
Sedert die tijt so heb ick gedragen,
Een smert die mijnder gestadigh quelt
Alle mijn sinne en mijne gedachten,
Ach ach hoe sal het met mij noch vergaen
Ick sal in de bande der liefde versmachten,
Eer dat op droogt al mijn vloeijent getraen
Als febus met sijn vergulde stralen,
Gedoken lag in de oceaen,
Quam sy in mijnen sinne noch malen,
Daer ick lagh op het dons der swaen,
Narsus komt mijnder gestadig ontrusten,
En stelt voor mijn haer venus portret
Slapende ben ick in ongenuchten,
Als ick mijn eensaem vind op het bet,
Ach mijn Godinne heb ick uwen thooren,
Op my geladen door malle geswier,
'k Schroomde geen grootsheyt noeyt was geboren,
Die my kond ontsteken door 't minne vier,
Maer siet doch alle mijn dwase gedachten,
Sijn nu verandert in qullingh en pijn,
Ick heb niet anders te verwachten,
Als hier in droefheyt te sitten alleyn,
Ach, Ach, wat heb ick nu bedreven,
Dat ick moet missen de schoone Godin,
Ick verslijt helaes in droefheyt mijn leven,
Sy speelt gestadigh in mijn sin,
Ick stort vergeefs mijn droevige klachten,
Aen u Hertjen als yser of loot,
Die my in liefde sal laten versmachten,
En my doet sneven tot in der doot.
Ick roep nu Venus tot Getuyge,
Ik roep de Goden der minne te baet,

Dien hem met smeeken voor haer sal gaen buygen,
Is dat sy my dan noch versmaet,
Sal ik oproejen de goden der minnen,
En Jupyter met sijn vliegende brant,
Om te ontstaeken haer hertje van binnen
Al sou ik raken heel aen een kant.
Genade, genade, ach Venus soontje,
Aenhoort mijn klachten die ik hier doe,
Ik sal voor min lief gaen vlegte een kroontje
En haer gewillich gaen vallen te voet,
Ter eeren van onse mede-dogen,
Om dat gy mijn verlost hebt van pijn,
Ick sal voortaen u na mijn vermogen,
U altijt schuldig en danckbaer zijn,

E Y N D E

Een Nieuw vermakelijck Liedt, Van een Vryer en een Vryster:

Stemme: *Als begint.*

*I*Ck ginck lest wandelen aan een groen Heyden,
Ik gingh lest wandelen op mijn plasier,
Buyten in 't Veld al langs de klavr'e weyden,
Buyten in 't veld al langs de klare Revier.
Aldaer ick sat onder de groene Boomen,
Aldaer ick sat in het bedoude Gras,
Van verre sagh ick klare Water-stromen,
Daer menigh Visje in de Vyver was.
Aldaer ick sat onder de groene Hagen,
Songen de Vogelkens als in 't Paradijs,
Ick ben seer soetjes in den slaap gevallen,
Mijn docht het was een Hemels Paradijs,
Ik sag van verre eenen Jongman komen,
Mijn dogt dat hy mijn overschoonheyt was

In bey sijn Armen heeft hy my genomen
Hy leyde my al door het groene Gras.
  Hy noemde my sijn schone Veld-Godinne
Hy schonck my duysent Paerlen en gout fijn,
Wy waren met malkander wel te vreden,
Ick scheen aldaar een koningin te zijn.
  Ick docht wel duysentmael op Leeuwen en Beeren,
Ick docht wel duysentmaal verscheurt te zijn
Maer mijn jonck hert had noch geen deeren,
het was maer om de schone Bloem van mijn
  Oorlof gy Maegdekens jonck ende teere
En stelt u sinnen op de vroomen niet,
So sullen u dromen niet in droefheyt keere
Gelijck aen dese Dochter is geschiedt.

E Y N D E

Minaers klachte, over het afsterven van sijn lief:

Stemme *Van Dina*

INdien oyt Minnaer hadde reden,
  Te klagen van sijn ongeluck,
Ick ben het die met droevigheden,
Leef alle tyt in grote druck.
  Ick had een Maget uytverkooren,
Het was een soet en aerdig beelt,
Ick leyd haer mijn minne voren,
Ick heb myn trouw haar megedeelt.
  Na eenige tijt was verloopen,
So wierd ons trou dag vast gestelt,
Maer og ! de Doot die quam geslopen,
En heeft mijn lief ter neer gevelt.
  Daer leyt zy nu eylaes gestorven,
Die ick so troulyk hadd' Bemint.

Nu ben ick oock met haer bedorven,
Och ! was ick by dat lieve Kint.
Ach ! was de Doot tot my gekomen,
Ende met my oock door-gegaen,
Dan was my niemendal ontnomen,
Maer nu vind ick my seer belaen,
Als ick gedenck aen haer wesen,
Haer vriendelijck en soet gelaet,
Komt groote droefheyt opgeresen,
In mijn gemoet, ick weet geen raat.
Denck ick aen hare bruyne Oogen,
Of aen haer wangen blosend' root,
Of aen haar Lipjes net gebogen,
't Is of my wegh raeket de doot.
Haer soete tongh waer meed' sy Gode,
Met my so dickwils heeft gelooft,
Die is het spreken laes verboden,
Och ! 'k wort van my verstant berooft.
Haer witte hals schoon uytgelesen,
Van alle menschen seer geroemt,
Haar blancke borsjes ook mitsdesen,
Die leggen in het graf gedoemt.
Ia wat mach ick haer schoonigheden,
Ophalen. want 't helpt niet een mijt.
Mijn liefjen is 's Doots pad getreden.
Ach ! ach ! ick ben, ick ben haer quyt,
Alle mijn klachten zyn verloren,
Daarom laet ick haer rusten dan,
Ick moet mijn liefd' alleene smoren,
Want ick niet genoeghsaem klagen kan.
Vaer wel dan, eeuwigh mijn beminde,
Vaer wel dan, overschoon Ionckvrou,
'k Hoop u noch eenmael weer te vinde,
Als 'k ben verlost van alle rou.
Oorlof dan Vryers, jonge menschen,
Helpt my dog klagen maeckt getreur,
Dit is voor u, mijn hoop en wenschen,
Dat u sulks nimmermeerkomt veur.

EYNDE.

Aerdige Trou Geval.

Stemme: *Ach mijn alderliefste hert !*

*L*Vystert toe Dienst meysjes al,
Ick moet u wat raers verhalen,
Geschiet in de Amstel pale
Van een aardigh trou geval,
Een Jongman stelde zijn sinnen,
Op sijn Moeders dienstmaegt schoon
Dat hy so ver komt te winnen,
Dat sy by hem krijgt een Soon.
Als dit Kint ter weerelt quam,
Was dees Maget heel verlegen,
Want haer Vrou die was haer tegen,
En was op dit paer so gram,
En sprack Soon gy sult haar laten,
En maeckt met dees maegt bedingh,
En geeft haer hondert ducaten,
Die sy oock in danck ontfing,
Daer me gaet dees maget heen,
Wenst haer kleyne Kint de vrede,
En gaet haer terstont verklede,
Fraey van boven tot beneen,
Als een Horense Boerinne,

Krulde lockjes aen het hooft,
Want sy dienen u wil voor minne,
Wie had het immer oyt gelooft.
Daermee met een frisse moet,
Ging dees maget met verkloecken,
Na haer vrous bester soecken,
Die sy daer ook juyst ontmoet,
Jufvrou heurde haer voor Menne
Over haer soete lam,
Dit heel wel na hare sinne
Dat sy by haer Kintje quam.
Sy bedacht dan weer met spoet,
Om wat selsaems te beginne:
Waer door de Jongman sijn sinne,
Heeft geneygt op staende voet,
Want siet als het Kintje schreyde,
Songh sy wist Papatje dat,
Dat Mamaetje met verblijde,
U dus Minde soete man.
Dit singhtse dan al te met,
't Geen de Jongman misselijk dochte,
Dat hy het wel ondersochte,
En daar naulijcks op let,
En neemt waer gelegentheden,
En spreekt dese Maget an:
Wat singt gy somtijts voor reden,
Die ick niet begrypen kan.
Wel sprack sy laet doch mijn Heer,
Dese sangh u niet verveele,
Mach ik met het Kint niet spelen,
Ick sing dit somtijts wel meer,
Och bent gy het mijn Annatje,
Benjet Lief of benjet niet,
Mijn staet voor mijn soete maetje,
Gy hebt eenen teken siet.
Onder 't hayr op 't voorhooft dan,
Ik bespeur het waer te weese,
Gy zijt mijnen uytgelese,
Ick en twijffel daer niet an,

Wilt niet vrese mijn beminde,
Daer is een diamant op Trou,
Gy sult mijnen trouheyt vinde,
Gy sult wesen mijnen Vrou.
Den Jongman sprack dees Moeder an,
Onse Meydt was lief en schoone,
In het hert spant sy de krone,
Maer u en ook niet lochene kan,
Dat ons Minne niet is minder,
Schoon en lief als onse Meyd,
Wel hoe plage ons de kinderen,
Heeft Mamma tot hem geseyt,
Eerst wast met de meydt te doen,
Wel sal dit niet wonder weesen,
Nu weer met de Min geprese,
Hoe bent gy so byster groen,
Had gy maer de Meyd genomen,
Soo had gy de Moer van 't Kind,
Dan waert gy nyt beschromen,
Om dat gy haer bemint.
Qelt Mammatje darom niet,
't Sal hem al ten besten keeren,
Dan ist ent al mijn hertseere,
Al mijn quelling en verdriet,
Geeft my maer dit lieve Mintje,
Soo heb ick het al te gaer,
De meyd en Moeder van het Kintje,
Soo ben ick uyt beswaer.
Wel mijn Soon wat 's dat geseyt,
Is dit onse meyd Annatje,
Ja sy ist sprack hy mamaetje,
Wel is dit Anna onse meyt,
Heb ick die geheurt voor minne,
Wel ick ben hier in verwart,
Wel hoe kon sy dit versinne,
'k Sie sy draegt een moeders hert.
Daer in heeft sy niet misdaen,
Noch geen quaet daer in bedreven,
Laet sy mijn dan maer vergeven,

Dat ik haer heb laten gaen,
Ick bid wilt niet gedencken,
Mijn misslagen en abuys,
Want mijn Soon sal ik u schenken,
Kennen u voor kint in Huys.
Nu Kinders dan te saem,
Wilt maer spoedelijck gaen trouwen,
Treffelijck den bruyloft houwe,
't Is my lief en aengenaem,
Men sagh daer met frajeghede,
Trouwe dese soete paer,
Dienst-meyden doet so ik dede,
Soo raeckt gy uyt al het beswaar.

Een Samenspraeck tusschen, Een *Iongman* en een Jonge *Dochter,*

Stemme: *Ey staet wat by &c.*

Iongman.
*I*Ck wens u goeden dagh schoon lief,
Hoe staet het met ons saken,
O aldersoetse honing dief,
Wilt my geluckig maken,
En geeft my uwe Rechterhant,
Liefste lief hier op het lant,
Tot een teken en onderpant.

Ionge Dochter.
Jongman wat seggen is dit *weer*,
Komt gy my weder quellen ?
Dat ick een Maget jonck en teer,
U liefde vast soud stellen,
Neen dat gat en boorje niet,

Ick sal my wel waghten siet
Dat ick my steeck in dat verdriet.

Iongman.
O schoonste *Maget* liefste *Meyt,*
Hoe veel mael hebt g'trouwe,
Aen my u minnaer afgeseyt,
Maer echter noch ick bouwe,
Op 't selfde Fondament weer an,
Om 't sien ick soo veel doen kan,
Dat gy my maket uwe Man.

Ionge Dochter.
Ey lieve Vrient praet doch geen meer,
Soo liefelyk van Trouwen,
Want als gy my eens hadd' soo veer,
Dat 'k my voor u soud Houwen,
Dan soud gy my laten staen,
Darom gaet by my van daen,
En wilt een ander vragen gaen.

Iongman.
Schoon lief eer dat ik u bedriegh,
Soo moet de Heer my plagen,
'k Wens lief indien ick u toe liegh,
Dat ik dan van al mijn dagen,
Ik niet en mochte wesen gesont,
Die ick op aerden wesen sal,
Tegenspoet en ongeval,
My wedervare over al.

Jonge Dochter.
Door uwe woorden hebt gy my,
Verwonnen ik sal weesen,
U Wijf tot ick geen meer en zy,
Op 't Aertrijck gepresen,

Jongman.
En ick sal wesen uwe Man,
Ontfangh dit geschenkje dan,
Op dat gy u verseek're kan.

Oorlof gy Vryers wie gy zyt,
Of die uyt Vryen loopen,
U altemael met my verblijt,
Want nu is al mijn hopen,
Vervult derhalven hout u Trou,
By de Vrysters op dat jou,
Ook magh gebeuren eenen Vrou

Rou-Klagt over de Doot Vande Coninginne *Maria Stuart* Coninginne van *Engeland' Schotlant' Vranckryck en Yrlant,* overleden den 7 Jannuary 1695.

Stemme *Liefste lief hoe neer sult wesen*

WEl wat komt ons nu te vooren,
Wilt dit liet doch eens aenhooren,
met aendagt met aandagt,
Want het is een Rou-geklagh,
Van de Coninginne van Marye
Hoe sy quam te overlye
In 't Nieu Jaar, in dit Jaar,
Vijf en tnegentig 't is klaar,
2. Op den eersten Vrydaghs morgen,
Bleef 's Coningins woort verborgen,
Sy was doot, og ! ja doot,
Was die Coninginne groot.
't Iaer dat stelt hem droevig inne,
Wat sullen wy nu beginne ?
Engeland en holland,
Roepen 't saam' gelykerhand,
3 Laet nu Rougewaden maken,
Kleet u nu in 't swarte laken,
Engeland en Holland,
Maken rou aan allen kant,
Om dat de doot is doorgedrongen'
En heeft d' Coningin besprongen,
Onse vreugt, in haer jeugt,

Die ons dus lang hadd' verheugt.
4 want sy was staeg inde weere,
Om ons onheyl af te kere,
Maar eylaes, maar eylaas!
Nu wort sy der wormen aes,
Sy kond drie Rycken regeeren,
Als haer man tot ons quam keeren,
Om te velt, om te velt,
Te gaen stryden als een Helt.
5. In het bloeijen van haar leven,
Gaet zy haar op reys begeven.
Wel bereyt, wel bereyt,
Na de Zaal'ge Eeuwigheyt,
Om te weesen by den Heere,
D[...] zy met veel grooter eere,
Is geplant aen Gods hant
Als oyt hier in Engelant.
6.Twee-en-dertig Jaeren zeven
Maenden, ende daer beneven,
Dagen thien, en Sestien,
Langer mogt 't haer niet geschien,
Op der aerden te verkeeren;
Want dien grote heer der heeren,
Die bragt haer tot syn Va'er,
In de Heyl'ge Eng'len Schaar.
7. God, wil Wiljam nu beware,
Dat hem niet te veel besware
Dese Rou; dese rou.
Van zyn lieve egte Vrou,
Die hem nu soo heeft verlaten,
O God komt hem dog te bate,
Is ons all' ja ons all':
Om dat droevig ongeval.
8 Hier uyt kan men sien en leeren,
Dat wy ons moeten bekeeren,
Dat wy meed, dat wy meed
Altyt mogen zyn gereed,
Om voor God te gaen verschynen,
Sonder vreesen, sonder pynen,

Maar verheugt, maar verheugt,
Laet ons dan trachten na deught.
9 Dat wy maar terstont beginnen,
Gelyk als ons Coninginne,
Heeft gedaen, heeft gedaen,
Op dat wy ook mogen staan,
Aen Gods Regter-handt hier boven.
Daar wy 't samen sullen loven,
Onse God, onse Godt,
Amen segge ik voor 't slot.

Een Nieu Oost-Indiens Liet,

Stemme: *Als begint.*

*W*Aer is 't Fortuyn nu ras,
Dat my laest gunstigh was,
En bood myn selfs geluck en overvloet,
Maar ik verblint, ick schopter met de voet,
Ik was wijs sonder verstant,
En eerst gekomen uyt *Oost-Indiens lant.*
Al mijn vermaak was droncken drincken,
Ick had nooyt geen rou,
Als 't gelt maar duuren wou.
Ik was naeu in de Stad,
Of siet een maegt die had,
Haar oog geslagen stracx op mijn persoon,
Mijn zyde kleeren bloncken wonder schoon
En mijn gout geel gekrult haar,
Klopten op mijn Schouders hier en daar,
Ik danste pasjes al vier winde,
Ik songh een deuntje toe,
Dat schoon Kint wiert niet moe,
Terwijl ik dus song en sprong,
Een sugje haar ontgon,
Doen dogt ik op den selde stont,
Dat sugje komt uyt een diepen gront,
Maar die *Oost-Indien* wel kent,
Die sijn sulke Susjes wel gewent,

Ik sprak haar' aan met soete reden,
Dochter ik wou gy,
Ook danste eens met my.
Doen schoot sy my een lonck,
Maar ik rook datelyk lont,
Dat was geseit kom gaen wy hier van daen
Ik heb dat lonckje metter haast verstaan,
Ik heb adieu geseyt,
Dat schon Kint heb ik met my geleyt,
Wel Jonckman seyse in *Oost-Indien* hebt gy lang verkeert,
Maar wat wort daar geleert.
Doen ik in Inje waar,
Leefde ik als een baar,
Maar met ter tijt,
Wierd ik een brak;e stout
En ik ging werken in swart ebben hout,
Mijn *Baey* hiet Prompewang,
De proste voor mijn Bonkus en Pinang,
Mijn *Mackan* en mijn *Tampar,*
Tidoor was gekalvaart,
Maar hy kreegh noyt geen baert.
Ik heb na mijn begeert,
Dit Ambagt welgeleert,
Ik heb een korfje Basen wel behaegt,
Sy hebben van mijn werk nooyt geklaegt,
Mijn gemoet porty kleur,
Dat gaf my by de Nonjes groot vaveur,
Al most ik drie vier schoft nagts werken,
Ik was altijt bereyd:
Ik versuymde nooyt geen tijd.
Gy spreekt een taal Jongman,
Die ik niet verstaan en kan,
Maar *Prompewang* is dat geen vogelstruys
Neen het is te seggen Hospes van het huys,
Ik dagt gy vraagt my veel
verstont gy regt gy maeckte wis krackeel,
Ik bragt haar in de Musekante,
Jonkman seyse fijn,

Komt danst nu eens met mijn,
Daar op was ik niet luy,
Ik dagt dat is niet een bruy,
Za speelman strijkt eens op de Lanton,
En schroom geen snare maer denkt op u loon
Terwijl de snaren gaan,
Mijn radde leeden hier niet stille staen,
Ik scheen van de wille gedreven,
Kamperjolle ras,
Sny ik hier op sijn pas.
Doen seyd sy laet ons gaan,
Gy hebt mijn wil voldaan,
Maer van u ambagt daer gi staeg van spreckt
Wort dansen op u winkel niet geleert,
Bent gy nog ongetrout,
Misschien wort ons bier te saam gebrouwt,
Mijn Ouders rijk sijn hier woonagtig,
Binnen dese Stat,
Versien van gelt en schat,
Doen dogt ik in mijn sin,
Dit maekt een goet begin,
Wel dochter hoe soude ik sijn gepaart,
Daer ik mijn Maegdom heb so lang bewaert,
Wel Jongman sy sy weer,
Blijft my getrou ik maek u tot een heer,
Laet voortaa al u sorgh varen,
Gelt en goets genoeg,
Heb ik tot ons behoef.
Sy bragt my in een Zaal,
Het scheen een plats Royael,
De koele wijn heeft daar so soeten smaak,
Waar door haar hooft wat ligter is geraekt,
Ja het raakte haar in 't hooft,
Sy schonk mijn pleckje daer sy was geklooft
Het Bosje digt met Jonge Boomen,
Daar noyt Jager door,
Had in gejaegt.
Uyt min greep ik se ras,
Daar sy het smalste was,

Wy vielen samen op het swanen dons,
De pot aen twee het was vreught voor ons,
Ick hebber opgelet,
Een droncken griet een Engel in t'bed,
Maar eer ick het wist begon te dagen,
Sulken vroegen dag,
Ik noyt in Inden sag.
Doen was sy nogh niet te vreen,
Zy ging haer naeckt ontkleen,
Haer silver Gout en al haer kostelijckheyt,
Heeft sy by malkander neer geleyt,
En sy kiest na gewoon,
Wat gy hebt' liever voor u arbeyts loon,
Dit lyf in 't Hemt of de juwelen,
Maer de kostelikheit, Heeft mi eylaes verleyt
Doen seyd sy weg booswigt
Gaet stracx uyt mijn gesigt,
Versmaet gy mijn om dat ik hier staen naekt
Soo sijt gy uyt mijn graty heel geraakt,
Strijckt wegh u laeste gaef.
Die gy selfs koost en blyft een ander slaef,
Ik barst van spijt,
Ik gaen Vertrecken:
Want gy sult gewis,
Noyt ruyken daar ik Pis.
Terstont so gingse heen,
En liet mijn in't geween
In mijn gemoet, Vervloekten ik seer boos,
Dat ick Cieraet, en niet het lyf en koos
dus jongman leert regt
Wilt beter kiesen,
Als 't u komt voor,
Dan sult ghy prijs en eer behalen,
Maar ick was siende blint,
Ik vong een hant vol wint.
Oorlof tot een besluyt,
't Fortuyn is met mijn uyt:
Wat baet nu al dat soet pleysier.
Dat ik gehad heb met het venus dier.
Hoort toe gy vryers al,

Wilt beter doen als ik heb gedaan,
Ik was gewent in de Hel te leven,
Want ik meende gewis,
Dat daar geen Hemel is.

Een Nieu Herders Liet

Stemme Besnedende Velde

*W*Aer blijft Flora mijn Beminde,
Waar blyft gy Flora nu soo lang,
Ik ben opgestaan om u te vinde,
Eer dat de Son nam haar opgang,
Nu u soet wesen,
Mijn schoon uytgelesen,
Flora is mijn zin o hertsen dief,
U kaken blosen,
Gelijk de rode Roosen,
Sy hebben mijn zinne bevangen schoon lief.
Herder ik laat niet om u mijn slape,
Daar ik tot u en heb geen sin,
Ik houd my by mijn kudde met schapen,
Dat zijn de geen die ik besin,
De welk ik leyde,
Langs de groene weyde,
By de Rievieren op bargh en dael,
Terwijl sy eten,
Ben ik neer geseten,

Daar hoor ik singen den Nagtegaal,
O *Herderin* schoon uytgeleesen,
Hoor dog na de praat van de min,
Want ik en kan sonder u niet weesen,
Vermits ik geen ander bemin,
Laet myn dog raken,
Eens u roder kaken,
Onder 't gelommert der boomense groen,
De water beeken,
En sullen niet spreken,
Noch tuygen 't geen dat wy 't samen doen.
Wat meent gy daar mee *o Herder,*
Nu gy mijn hebt in groen alleen,
So datelijk gaat van mijn dog verder,
Ik blijf by mijn Schaepjes en anders geen
Soeckje met vlyen,
Mijn hier te beyleyen
En door u smeeke te brengen tot val,
Neen Waarde Herder,
Gaet praten wat verder,
U valschen wens niet beuren sal.
Ach, ach mijn schoone *Herderinne.*
Gy sult mijn trouheyt sien voorwaar,
Ick sprak dat woort uyt suyvere minne,
Soo waer als schijnt de Sonne klaer,
Met hert en sinnen,
Ik u recht beminne,
Geeft mijn schoone u handt maar op trou,
Moet ik u derve,
'k salder van sterve,
Ik en kies anders geen tot mijne Vrouw.
Om dat ick sie o Herder verheven,
Dat gy uyt trouheyt mijn bemint,
Sal ik mijn Trouw aen u dan geven,
Want ik wordt heel tot u gesint,
Wilt niet meer sugte, Maar schept genugte
Want ik vereer u uyt liefde mijn Trouw,
Laet ons dan treden, In den Ege op heden,
En leven saam als Man en Vrouw.

Een Nieu Minnaers Liet

Stemme Als begint,

*M*Ocht ik eens regte troost genieten,
Van u mijn liefjen die ik min.
Maar wie soud' het niet verdrieten
Dat soo verkeert is haren sin.
Eylaes wat heb ik menigwerven,
By haar gehaelt een blaeuwe scheen,
Dat ik vaak dogt van druck te sterven,
So swaar viel my dat dreevig Neen
Terwijl ik dus stont in gedagten,
Quam daar mijn beminde aan,
Mogt ik na dit verdrietig wagten
Seyd ik, nog troost ontfaan.
Sult gy so stout sprak sy nog weesen,
Dat gy my weer komt spreken aan,
Daar ik soo dikmaal seyd voor deesen,
Ik wil u niet ten antwoort staan.
Eerwaerde Lief sal trouwe minne,
So ondankbaarlijk sijn geloont,
Och ik en kan het niet versinne,
Dat gy so weynig vrintschap toont.
Laet af van dit verdrietig minnen,
En stelt u sinnen op een aer,
Die sulje ligt wel eerder winne,
Dan benje vry uyt dit gevaar.
Aan u heb ik mij u trou gesworen,
By u wil ik versegelt staan,
Veel liever was ik noyt geboren,
Eer ik sou by een ander gaan,
Eerst most ik Jongman u beproeven,
Of gy al liefde had verdient,
Nu sal ik u geen meer bedroeven,
Ik sie dat gy 't van herten meent.
Ruymt weg van my nu bracke tranen,
Weg bleke veruw gaat van my af
Wilt my tot droefheyt niet vermanen,
Mijn lief en is niet meer so straf.

EYNDE.

Een Nieuw Herders samen-spraeck,

Stemme: Als begint

Herder
*H*Erderinnetje weest verblijt,
Met ten aangename tijt,
Komt wilt treden met Leander,
Lans de groene Claver Wey,
Wy sullen daar met malkander,
Vrolijk weese met de Mey.
Siet mijn over schoonste beelt,
Mijn Schapies zijn op het Velt,
Amoranta wil 't u spoeden,
'k Sal u Trouwelijk bystaan,
En*de* u Lammers helpe hoede,
Daar de groene Bladers staan,

Herderinne.
Och mijn Herder weest te vrede,
'k Sal so datelijk met u mee,
Doet mijn Stalletje terstede,
Open laat mijn Schaapjes uyt,
Wy sullen dan samen trede,
Langhs het bors en Jeugdig Kruyt.

Herder
Komt mijn overschoon Godin,
Alder liefste Herderin,
Ik sal u behulpsaam weesen,
Soo lang als ik leven sal,
Komt mijn Engel uytgelesen,
Alhier in dit groene dal.

Herderinne.
Ras mijn Herder laat ons gaan,
'K sien mijn Schaepjes ginder aen,
Loopen ginder al onder malkander,
En noch zijnse ongetelt,
Staet my nu togh by Leander,
Want ik bender van ontstelt.

Herder
Herderin ontstelt u niet,
U en is geen leet geschiet,
Laet ons treden bey te samen,
En eens prate van de min,

Lieven Engel met betamen,
Och mijn soetste Herderin.
Sal ik u dan spreken aan,
Laet ons hier wat sitten gaan,
Onder deese groene linde,
Om malkander in het groen,
Mijn Ammorant mijn beminde,
Geven somtijs eenen soen.

Herderin en den Herder.
Herder gy bent soet van praat,
Lieste 't is u soet gelaat,
Die my dwinght myn Herderinne,
En die hier Spreken doet,
Komt dan waarde Engelinne,
Een kus op staande voet.

Herder
Och mijn Alderliefste Vrou,
Op 't belofte van ons trou,
Laat my op u rode wangen,
Met mijn lipjes raken gaan,
Och 't is alle mijn verlangen,
'k Bid u wilt my niet af slaan.
'k Wil mijn Herder metter spoet,
Helpen op de staande voet,
Lieven Herder uyt verkooren,
Ik geef u mijn Trou te pant,
Ach mijn weerde Ziel geboren,
Daar op geef ik u mijn handt
Titer nam terstont sijn Fluyt,
Ter eere van dees lieve Bruyt,
En hy speelde met maniere,
En gaf somwijls een lonk,
't Mucijk songh tiereliere,
Dat het door de velde klonk.

Een Nieu Klugtig Liet van een *Ioncker* binnen *Uytregt,* die de *Kat* het Spek beval

Stem: wie wil horen nu

*H*Oort dit klugje aan,
Van een Flucse Jonker,
Die 't Somchte gedaan
Heeft wel eer in 't doncker,
Verstaan my wel
Toe, tan toe tan toere loere lette
Gy verstaat my wel
Van het Minne spel.
Maar Juffrou subtiel
Kost dit ook wel vatten,
Dat Sinjoor abiel,
Pleeg de vreemde parten
Dus hy niet meer
Kost van toe jan toere loer lette
Dus kost hy niet meer
Doen na sijn begeer.
Dies Sinjoor versint
Om van huys te raken,
Doch Juffrou verblint
Mocht van deese saken;
Niet weten gans,
In dit doen van toere loere lette
Niet sou weten gans
Van sijn doen altans.
Dit spreekt hy bedagt
Aan sijn knegt getrouwe
Gy moet deese Nagt
Slapen by mijn Vrouwe;
Maar voor u siet
Dan gy niet van toere loere lette
Dus wel voor u siet
Dit moet doen gy niet.
De knegt sprak mijn heer,
Dit kan niet wel lucken,
Of Juffrou eens seer,

My begost te Rucken,
Om eens reys van
Toe tan toe ian toere loere lette
Eens te leggen an,
Wat raat voor my dan,
Sinjoor sprak ey let,
Hout u als beschonken,
Gaat wat laat te bet,
Wilt dan snorken en ronken,
Of gy niet en wist,
Wat van toe jan toere loere lette
Of gy niet en wist
wat aan Juffrouw mist,
Dit belooft de Knegt,
Alsoo uyt te voeren,
Zuyver en opregt,
Sinjoor by de Hoeren,
Ging ook eens doen
Van jan toe jan toere loere lette
Ging ook eens doen
Om sijn lust te voen.
Savonts ging de Knegt
Ook by Juffrouw slapen,
Maar hy hielt hem slegt,
Woud geen lusten rapen,
Dus kreeg Juffrou
Niet van toe jan toere loere lette
Dus most haar Juffrou
Abstineeren nou.
Juffrou dogt wel hoe,
Gaet mijn Man so leggen,
sonder bae of boe
Tegen my te seggen?
Sy vat een reys om
Na sijn toe jan toere loere lette
Sy tasten eens om,39
Dog hy hielt hem dom.
Juffrou nadert vast,
Schoon hy deyst te rugge

Sijn na[...]t geparst,
Die rees op seer vlugge,
Hy vatte Juffrou,
Gaf haer toe tan, toere loere lette
So dat Juffrou
Wel gepaeyt was nou,
Smorgens vroeg de Knegt,
Is van 't Bed getreden,
Juffrou seer opregt,
Wist niet deese streken,
Maar wel vernoegt,
Van tan toe, jan toere loere lette
Maar wel vernoegt,
Haer des Middags voegt.
Juffrou een Capoen,
Haar Man diste moedig:
Lief sprak hy als doen,
Hoe komt gy so goedig ?
Ja sprak zy lief
Dat 's voor u, tan toere loere lette
Om dat gy wel lief,
My te Nagt hebt gerieft.
Sinjoor dagt de droes,
Moet mijn Knegt beloonen,
Dat hy my goets moets
Gaet met hoorens kroonen,
Maar dorst sijn Vrou
Niet van jan toe jan toere loere lette
Van sijn Knegt ontrou
Openbaren nou.
Riep sijn Knegt verstoort,
En sprak snode bengel
Packt u van hier voort,
Die u vuyl vermengel
Seer ongetrou,
Door het toe jan toere loere lette
En dat met mijn Vrou
Gaat voort snoo Rabou.

De knegt seer bedugt,
Gaet sijn Ouders klagen,
Die in dees klugt
Hadden geen behagen
Maar voor het Regt
Den tan toe tan toer loere lette
Daegde hem voort Regt
Om sijn daden slegt.
Sinjoor kompareert
Voor de Edel Heeren,
Alwaar hy ageert
Tot sijn knegts oneeren,
Maar melden niet
Van tan toe tan toere loere lette
Melden gans niet
d'Hoon aan hem geschiet.
Doen so sprak de knaap,
Let ik sal 't ontvouwen
Sinjoor heeft een Schaap,
Aan my gaan betrouwen,
En my beval
Dat het niet van toere loere lette
En aan my beval.
Maar siet eens het lam
Begost te Natuuren,
Sprong over den dam ?
En met vreemde kuren
Raakten het stracks
Aan 't tan toe tan toere loere lette
Raeckten het strak
Dat op sijn gemak
Dus raeckten bekent
Als sijn quade saken,
Den knegt pertinent
Maar echter niet
Meer doen van jan toere loere lette
Maar nu meer doen niet
Of Sinjoor het heef.
Sinioor boven dat

Most wel duysent gulden,
Aldaar geven rat
Aan boeten en schulden,
Dat voor het spel
Van tan toe tan toere loere lette
Leer het minnespel
Dat komt seker wel.
Dog Sinjoor hout moet
Gaat meer als voor deesen,
Want u knegt seer soet
Sal daar goet voor wesen,
Als gy absent
Eens voor u van toere loere lette
Wanneer gy absent
Van u Vroutje bent.
Maar staat u niet aan
Deese nieuwe swager
Soo wilt niet meer gaan,
Als een hooren drager
Maer 'thuys eens meer,
Doen van toe tan toere loere lette
Maar doen t'huys eens meer
By u Vrou in eer.

Een Nieuwe en Vermakelijcke Vryagie tusschen *Melis* en *Neeltjen.*

Stemme: *Als 't Begint.*

*L*Ieve Neeltje soete Maetje,
met een praetje,
Kom ik u mijn liefde bien,
Soete Meysje, Ik ben een Melis,
Die niet scheel is,
Maar van alles wel voorsien.
'k heb een twintig jarig stiertje,
Dat's een diertje,
Altijt even vol van moet,
En een Koeytje met twee kalven,
Nog behalven,
Eenen Gans die sit en broet.

Seven Schapen en twee Rammen,
Met twee Hammen,
Van een Vercken dat ik sloeg,
Noch twee volle Botter Tonnen,
Nooyt ont gonnen,
Soute Vlees heb ik genoegh.
'k Heb een Eentje met een Waertje,
Dat 's een Paartje,
Ook een Hontje met een Kat,
Twee paar Hendetjes met een Haentje,
En een Kraentje
Om te steeken in een Vat.
Ik heb ook een silver Beeker,
Die is voorseker,
Van mijn Besje so ik heugh,
Onse Kees die is dikke, Kanse sticke,
Mooytjes leeg in eene teugh.
Een van mijn Petemuuytje,
Heeft een Huyckje,
Die sal jou soo mooytes staen,
Daar sult gy dan mee gaan treden,
Aen jou leden,
Als wy saam te trouwen gaan,
'k Heb een Huysje in dit streetje,
Lieve meetje,
Daar gy met my woone sult,
Gestoffeert met Schilderytjes,
En tapijtjes,
Ja van alles opgevult.
En mijn tandeloose Besje,
Heeft een nesje
Von veel aerdig Kinder-goet,
Hulle Flepjes, tuyteldoeckjes,
Onderbroeckjes,
Altemaal in overvloet.
Kackstoel, Bakermat en Wiege,
Sonder liege, een luyermant soet kint,
Luyren, Swachtels, kinder kleere,
'k Wil het sweere

Met een Pappot van een pint.
Al dit goetje onvermindert,
Als gy kindert,
Sult gy krygen tot een spel,
Komt dan suyker soete beckje,
Malle geckje,
'k heb u lief dat weet gy wel.
Wel wat woudt gy meer begeere,
Kijckt mijn Kleere,
Staan soo netjes in de ploy,
Kijkt eens op mijn witte Tantjes,
En mijn Handtjes
Ja mijn Bakijnysje is mooy.
O 't is sulcken blancken vleysje,
Lieve Meysje,
Dat'er in mijn kleere sit,
'k Heb mijn Hempje dartig deege,
Al gedreege,
En sie deer het is nog wit.
Als gy dan sult zijn mijn deeltje,
Lieve Neeltje,
Gut ik ben so bijster groen,
Dan krijgt gy van u Nelis,
Die jou deel is,
Noch wel hondertmaal een soen:
'k Sal u betje laten warmen,
In mijn armen
Sult gy slapen soete kint,
Ik sal jou so sachjes decke,
Sonder gecke,
Want gy wort van my bemint.
's Morgens als gy sult ontwaken,
Sal ik maken,
Dat jou huyswerck is gedaan,
Dan krijgt gy wel drie paar soentjens,
Kous en Schoentjes,
Sal ik u ook trecken aan.
'k Sal u Pot en Ketels scheure,
Kinder luure,

Spoele alsse zijn bekakt,
'k Sal op 't huys te vegen passe,
Schootels wasse
't Deegje knede als gy backt.
'k Sal het kint te kacken sette,
En ook lette,
Op het huys soo veel ik kan,
'k Sal u al mijn leven lieve,
En gerieve,
Neemt dan Melis tot u man.
Wel ik dank u lieve Melis,
'k Seg het veel is,
Dat g my soo komt aanbien,
Als gy wilt u woort maar houwe,
Wou ik trouwe,
Al kost het vandaag geschien.

E Y N D E !

Een Nieuw schoon Minne Liedt

Stemme *Als 't Begint.*

*F*Hilidatje hoe lang is 't geleden,
Dat de Son quam na beneden,
Met so liefelijken Reuk:

Als de groene blad'ren doen,
Als den avont quam op vanden
Dalen op de groene randen,
Doen quam de bloemde schoon Diaen,
Neder aan den Hemel staen.
Al 't gevogelt en Geboomte,
Al de beekjes en al 't gestroomte,
Al de vogels jonck en oudt,
Songen daar so menigh fout,
Door de stilt haar asem schepte,
Niet een blaetje dat daar repte,
't Bosje was vol soete lust,
't Pluym gediert in stille stille stille stille rust,
't Bosje was vol soete lust,
't Pluym gediert in stille rust.
Siet haar tintelde oogjes stralen,
En de bracke water dalen,
Quam onlangs so hoog getreen,
Datse 't Noorder bos bescheen,
Door het singen van een lietje,
So nam Fhilida een Rietje,
So dat sy met haar rechterhant,
Druckte in dat natte natte natte druckte in dat natte sant.
Cloris riepse ach kom byme, Cloris
Riepse ag ik zwijme, Cloris riepse ag wat
Raet, Voeldt eens hoe mijn hertje slaat,
Voelt eens hoe mijn Leetjes drille,
Wat of dit beduyde wille,
Cloris af mijn Herders kint,
Gy sijt de geen die ickere die ickere die ickere bemint.
Cloris ag mijn herders kint,
Gy zijt de geen die ickere bemint.
Fhilidatje die ickere wat segje,
Soete beckje af waar legje,

Ik leg hier aan de sloot,
Ik pluk blaeu bloemetjes in mijn schoot,
Doen ging sy wat verder dwalen,
Om haar Vee by een te halen,
Veele schaapjes in 't getal
Dreef sy na haar Herder herder herder na haar Herders stal
Veele Schaepjes in 't getal,
Dreef sy in haar Herders stal.
Door haar krijten en haar karmen,
Vatten ik haar in mijn armen,
Cloris riep sy ach wat raat,
Voel eens hoe mijn hertje slaet,
Voeld eens hoe mijn leedjes drille,
Wat of dit beduyde wille,
Cloris och ik Sterf van pijn,
Wilt dog maar mijn Dienaar dienaar dienaer Ja mijn dienaer zijn,
Cloris ach ik sterf van pijn,
Wilt dog mijne helper zijn.

Een Nieuw Liedt, van een Jongman die na de Straat gaen, en hoe dat hy sijn afscheyt van sijn Vrister nam

Stem: *Delvenaartje die ging &c.*

*L*Iefje ik hoor den Trommel roeren
Aan boort, aan boort soo roept een yder man,
Dat's nog een togje Lief wil ik volvoeren,
Eer ik mijn lust by u volvoeren kan,
Mijn Liefste lievetje ik schrik voor varen
Ik schrik en beef al voor de woeste Zee,
Voor het gewelt al van de bracke baren,
Voor klip en strand, ja menig vreemde Ree.
God die een Stierman is van al de kiele
Hy dempt de boose golven na haar sin,
Hy sal ons Scheepje, en so veel brave ziele,

Geluckingh voeren ja ter Straet waert in
[T]er Straet-waert in mijn Lief dat soo lange,
Eer die verdrietige Reys is door gebroght,
En lichtelick wort hy van den Turcke gevange,
En voor een slaef daar in sijn land' verkocht
Den Turcksche Halve maen kan ons niet krenken,
Wy sijn versien met een goet weerbaer schip
En daar toe ook veel Metalen penne,
Om den Vyant te jagen in den knip.
Mijn Liefde gaet gy nu ten Oorlogh varen,
Ten Oorlog dat is een gestadige vloet,
Wie sult gy dienen lief seg wat voor heere,
Daar gy voor wagen sult u Lijf en bloedt,
Onse Hoogmogende Heeren Staten,
Daar toe so menig dapper Oorlogs helt,
Voor 't Vaderlant wil ik mijn leven laten,
En zwerven kloeckmoedig op Niphtunis Velt,
't is waar mijn Liefden Oorlogh kloeckmoedigh,
Behoord een yder troiwelijk voor te staan
Maar ag dat oorlos-vlot dat valt so bloedig
Dat elk den Oorlog hoorde te versmaan.
Wy plegen ons Sondags wat te vermaken,
Hier buyten in dat somer groene,
Dat moet gy Liefje nu een beetje staken,
Tot dat ick met gesontheijt weder kom.
Adieu mijn liefje ik gaen op de Reys,
Adieu mijn liefje ik gaan op de reys,
Ik hoop ik salder u nog weder vinden,
Spijt al de klappers die het sal wesen leyt.

Een Nieu Liet van een klagende *Minnaer.*

Op een schoone Voys.

*O*Ch wat vreemde specularie,
Komt mijn heden in der Naght,
Vrouw Venus die stont op de wagt,
En Cupidootje die spant sijn boogie,
't was om te schieten met Andret,
't Sijn de minne pijltjes al van Claret,
Al u soet en aerdig vlyen,
Acht ik minder als de wint,
Want ik ben nog maar een Kint,
En gy een Jongman vol gratye,
Gy soeck my door de minne brant,
Ja te brengen in so grooten schant.
Eerder sal u Minnaer buygen,
Eer ik u verlaten souw,
Daar is mijn hant en ringh op trouw,
Son en Maan sal zijn getuygen,
Mijn doot het was maar enckel spot,
Van die kleyne minne Godt.
't Is maar een vysioon wilt hooren,
Daar mijn hertje so vol van is,
Want ik droomde voor gewis,

Dat ick lagh by mijn uytverkoore,
Met soo dagt ik in mijn droom,
Dat ik van mijn liefste kreeg de volle toom'
  Maar so haest als ik ontwaeckte,
Vont ik haar niet aen mijn zy,
Ik riep ik riep vliet gy van my,
Kan ik u schoonheyt eens genieten,
My dogt het was maar enckel spot,
Van dese kleyne minne sot.
  Schoon Lief sout gy my so zien brande,
Gelijk een Salamander doet,
Schoon lief en voelt gy dan geen pijn,
Als gy my in de min siet branden,
Schoon lief gevoelt gy dan geen pijn,
Gy benter mijn troost en medecijn.
  Wilt gy van Minnaer vlugten,
En mijn laten hier so alleyn,
Lief gevoelt gy dan geen pijn,
En laet my in droefigh sugten,
Lief gevoelt gy dan geen pijn,
Gy sijt mijn troost en medecijn,
  Maar wy gingen t' samen wandelen,
Dat al door de klaverwey,
Ik met haar en zij met my,
Stelt alle droefheyt aan een zyde,
Ik minde haar en zy ook my,
Noyt nimmermeer en scheyden my.
  Speelt op Harpen en Trompetten,
En Bas Fyoolen ende Fluyt,
Isabel die is de Bruyt,
Om onse droefheyt te versetten,
Ik met haar en zy met my,
Noyt nimmermeer soo en scheyden wy.

Een Minnaers Klagt

Stemme: **Helaes mijn sugjes zijn om niet.**

*W*At klinkt my heden in het oor ?
Wat droeve tale komt my nu te voren
O hemel wilt mijn klagt aanhooren,
En ondersteunt my, dat ik in het spoor
Mag blyven, want mijn Liefste lief,
Die ik bemin, die wil tot mijn gerief
Niet zijn, sy wil my niet meer horen spreken
Van mijn ellend, en van mijn smeken,
En van mijn smeken,
Sy haar ooren wend.
Wat heeft mijn hert al smart gevoelt,
Wat droeve klagten my somtijts uytbroet
En 't scheen u meede wel te raken,
Maar 't was in schijn dies steets mijn hert
En weet niet waar 't sig keren sal,
't zy Oost of west ik ben als in een val,
Besloten, daar ik nimmer uyt komen,
Ten zy dat gy,
U strafheyt tomen,
En wilt troosten my.
Anders ik keer my tot de doot,
Indien ik u E niet en kan bewegen,
En als gy als gy altijt blijft tegen,
Dan sal de Doot my helpen uyt de noot,
Komt dan o Doot van stonden aan,
En wilt my van mijn lyden eens ontslaan,
En brengt my dog uyt dit in 't ander leven,
Of 'k sal voortaen,
Dolen en swarven,
Op een vreemde baan.
Maar neen, eer dat, ik sterven wou,
Of dolen, soud ik een Remedy soecken
Ik soud mijn leven niet vervloecken,
Maar Baghuys vinden vrolick sonder rou
Op 't wijn Vat met een Glas in d' hand,
Vol druyve nat gekomen uyt Duyslant,
De Rinsche Wijn wil ik veel liever loven,
Als dat ik sal
Mijn Geest uyt doven

Door dit ongeval.
Van al dees druck en swarigheyt;
Die ik u tegenwoordig ga vertellen,
Kond gy my helpen wilt dog stellen,
Op myn persoon, u sinnen lefste Meyt,
Komt my te baat en heelt mijn pijn,
Ik sal in eeuwigheyt u danckbaar zijn
Dog het is al vergeefs wat ik bedryve,
Sy acht my niet,
En laat my blyven,
In droevig verdriet.

Tegensang op het Voorgaande,

Stemme: *Als vooren.*

*K*Linkt u dees tale vreemt in 't Oor?
Sey soete bloet komt u dit droef te voren
Roept gy de hemel om t'aanhooren,
U klagt ? gy sijt seer verre van het spoor
Gedwaalt, nu dat u liefste lief,
So gyse noemt niet wel tot u gerief
Meer zijn, nu sy u niet wil horen spreken,
Van u eiend,
En van u smeken,
Hare ooren wend'
Hebt gy so vele smart gevoelt,
En soo veel droeve klagten gaan uytbraken,
Meent gy dat dit mijn hert kon raken,
O neen gy dwaalt het schijnt gy bijster woelt
Weet gy niet waar gy heenen sal,
Gaat Zuyd en Noord om eens uyt deese val
Te raken, op dat gy eens mogt uytkomen,
En op dat gy,
U dwaasheyt tomen,
Moget sonder my.
Keer u voor al niet tot de doot
Want aan de doo is immers geen bewegen,
Het schijnt gy sijt u selven tegen,
Dit sijn maar sotte grillen sonder noot,

Gy roept de doot van herten aan,
Op dat hy u van lyden soud ontslaan,
En brengen u uyt dit in t'ander leven,
Of wilt voortaan,
Dolen en swarven
Op een vreemde baan.
Indien gy mynen raad doen won,
So gaat veel liever Baghus eens opsoeken,
(En wilt u leven niet vervloeken,)
Want dan zijt gy bevrijt van alle rou,
Neemt steets de Roemer in de hand,
Dat is veel beter dan in een vreemt land
Te dolen, wilt de Wijn veel liever loven,
En spreekt ik sal,
Mijn liefd uyt doven
'k Heb geen Ongeval.
Want ik kan dese swarigheyt,
En rampen die gy my hebt gaan vertellen
Niet helpen, daarom wilt dog stellen,
U Liefde van dees liefdelose Meyt:
Blijft Baghuys by, hy sal u pijn,
Genesen met een frisse Roemer Wijn,
Bemin de wijn, want die kan veel bedryven
Dan sult gy niet
Gestadig blyven
In droevig verdriet.

Minnaars Liedt,

Stemme *'t Sa Trompen en Trompetten.*

O Maget vol van deugden,
Vol deftigheyt daar by,
Mijn hert is vol van vreugden,
Als ik aan uwe zy,
Mag sitten liefste Meyt
En in eerbiedigheyt,
U mijn trouwe voor te houwen,
'k Heb verbeyt.
Dat gy eens soud ontfermen,

Over u dienaer goet,
Dat gy my in u Armen:
Soud nemen met der spoet
En noemen my u Man
U Lief u Minnaer dan,
Soud ik lustig, fris en rustig
Zijn, voordan.
Het schijnt of mijn klagen,
U niet en gaan aan 't hert
Wilt my niet steets verachten,
Of ik vergan van smart
En sterf de bittere doot
Uyt liefde in u schoot,
Help my Meysje dog een reysje
Uyt de noot.
Siet hoe ik u uyt reyne
Opregte liefde min,
Gy zijt mijn troost alleyne,
Staeckt eenmaal uwe sin,
Over u dienaar uyt,
En wort eens mijne Bruyt,
Of mijn leven Lief verheven,
Dat is uyt.
Laet u dog eens verdrieten
De nare eensaemheyt:
Laet my eens troost genieten
Myn suyker soete meyt
Bied my u regterhant ?
Tot eenen liefde pant
Dan sal 'k roemen u schoon bloeme,
't allen kant.
Dan sal mijn hert het treuren
Vergeten al te maal,
Als ik u mag gebeuren,
Moet droefheyt uyt de sale,
En vreugde daar weer in:
Mijn lieve velt godin,
Laet 'k u sinnen, eens verwinnen,
Door de Min.

Dan sal tot aller tijde,
De liefde staan geplant,
Met vrede aan haar zyde,
Als gy o waarde pant,
Geworden zyt mijn Vrouw,
Door suyvere egte trouw,
Sullen wy leven, sonder sneven,
Ofte Rouw.
Dan sal ik u betonen,
O Lieffelyke lief,
Als gy mijn liefd wilt kronen,
En sijn tot mijn gerief,
Dat geen ik heb geseyt,
Is suyvere waarheyt,
En geen logen, dog u Ogen
Op my spreyt.
Om dit liet te besluyten,
So seg ik voor het lest,
Sluyt my niet eeuwig buyten,
Maar laat ik uwe Vest
Eens winnen Maget fris,
Geeft my u hert, gewis
'k Sal het mijne, doen verschyne
Op u dis.

Bruyts Klachten over de Doot van haar Bruydegom

Stem: *Geklaegt zy u ô Heer der. &c.*

O Heer hoe kunt gy dit aanschouwen
Mijn droefheyt die my is gebeurt,
Ach aarde keert u in den rouwe,
Ach bleeke Maan en Sterren treurt,
O heldere Son bedeckt u stralen,
Beweent vol uyt,
Gy Elementen al te male,
Een droeve Bruyt.

O Godt ick moet den hemel klagen,
En u o hemels Vader soet,
Staet my doch by in dese dagen,
Gy zijt het die mijn straffen doet,
O doot u fel en wreede schichten,
Hebben 't gedaen,
Dat ick moet voor een zwichten,
En treurigh gaen.
Ick die door trouw beloft en banden,
Was aen mijn liefsten deughdelyck,
Heb sijn versoek hem toegestaende,
Soo dat door liefden vriendelijck,
Ick hem mijn maeghdom liet genieten,
Uyt liefde groot,
Het welck my nu wel magh verdrieten,
Door sijne doot,
Ick voelde dat ick als voor dese,
Niet was dies zijn wy heen gegaen,
En lieten ons gebooden lesen,
Om dat men souden trouwen gaen,
Maer ach hoe sal ick konnen spreeken,
O Godt mijn hert
Dat sal aen duysent stucken breecken,
Door dese smert.
So als wy smorgens souden trouwen,
Mijn lief die krijght een flaeuwte groot,
Hy riep ach help my lieve Vrouwe,
Ick ben benaeut tot in der doot,
O doot betoont doch medelijden,
Laet ons met een,
Nu trouwen voor sijn overleijden,
Eer dat wy scheen.
Maer 't scheen de doot en had geen ooren
Wat dat men doet ten helpter niet,
Hy roept voort 't laest mijn uytverkooren,
't Is Godes wil die hier geschiet
ach ach mijn tijt begint te naken,
Ick hoop de heer,
Die sal u een blyden Moeder maken,

Met seegh hy neer.
Ick smelt en barst in duysent klagen,
Ick viel op mijnen bruydegom neer,
Sijn oogen soo het scheen yet sagen,
Ick riep ach Lief denckt op den Heer,
Ick druckte sijn bestorven wangen,
Sijn mont hy sloot,
Sijn vegen geest heb ik ontfangen,
Dus bleef hy doot.
Daar lagh mijn lief en mijne waerde,
Daer lagh mijn hooghste toeverlaet,
Daer lagh mijn vreughd' op deser aerden,
Een bruydegom in des hemels staet,
Daer langh de vaeder van mijn vruchten,
't Zy God geklaegt,
En ik ben in ongenuegte,
Geen Vrou nog Maeght.
Waerom mocht ick niet met u sterven
Mijn waerde Lief en bruydegom
Komt doot en wil dit hert doon kerven
Op dat ick met mijn Kleyntje:
Daar het sijn vader magh aanschouwen:
Ik mijn Lief schoon:
Want niet versoeten magh mijn rouwe:
Dan 's Hemels Throon.
Vaert wel, Vaert wel dan mijn beminde,
't Is Godes handt die 't heeft gedaen,
Rust eeuwigh by Gods heyl'ge vrinden,
En looft aldaer sijn groote Naem,
Ick sal altijt eensaem treure, Tot de doot,
Door gods gebodt my oock sal voeren,
In Abrahams schoot.
Och Jonge dochters jonck van jaeren,
Ach spigelt u aen mijn verdriet,
God laet met vreughd' u beter Paren,
Maer denckt 't geen dat my is geschiet,
Het selfde u oock kan overkomen,
Dus weest benout,
Om nimmermeer soo ver te koomen,
Voor datje Trouwt.

Een Nieuw Liet

Stemme: *Als 't begint.*

*I*Ck ging lest wandelen door een Hof,
En dat al door 't bedoude lof,
Onder de groene bladen,
Daar sag ik de beesjes aan,
Hoe lieflijk dat sy paarden.
Ik sag lestmaal ook op een heck,
Geestelijk spelen beck aan beck,
Al van twee witte Duyfjes,
't Haentjen op het Hennetje sprongh,
En vatten hem in kuyfje.
Ik sag ook in een Landje mee,
Wat de Bock en 't Geytje dee,
En de Bock sprong op het Geytje,
Koeytjes loerden na de Stier,
Al in het Klaver-weytje.
'k Sag ook in een Vijver klaar,
Eentjes Swimmen by malkaar,
Met een so quam de Quartel,
Met een so bly gelaat,
Met een soo bly geschartel.
't Woortje met een so losen vond,
Schoot het Eentje in de grond,
Dan eens onder dan weer boven,
Met haar kuyfje in sijn beck,
En sijn hoofje opgetogen.
'k Sloeg mijn Oogen voor mijn neer,
Op der Aerden sag ik weer
Al van die kleyne Mieren,
Hoe sy paren paar aan paar,
'k Lagte om die arme Dieren.
Gy bent even wel een Mier,
En van 't alderkleynste Dier,
Soeckt gy ook mee te paren ?
Als een Maget wort gevryt,
Haar eer moet sy bewaren.

Als sy van haar eer is quijt,
'k Weet dat het haar dan wel spijt,
En wie sal haar eer betalen,
De Jongmans laggen om haar praat,
Sy laten haar dan dwalen.
Die dit lietje heeft gedigt,
't Was een quantje hy was wat ligt,
Tot Amsterdam ging hy zwieren,
Doe quam hy te sparendam,
En daar ging hy plazieren.

Een Nieuw Vermakelijck Liedt,

Stem: *Suykerde Mangele met hopen.*

*L*Estmaal vryde my een Diertje,
Door de kragten van den Min,
'k Brand als een Salamander in 't viertje
Als ik maar dogt om mijn Godin.
So lang leefde wy in vrede,
Tot dat daar een ander Liefje quam,
Die my wat beter carreffeerde,
Doen scheyde ik van dat soete Lam.
Doen dronken wy reys een Bredatje,
Ofte een frissche Roemer Wijn,
Scholletjes te eten, Notjes te kraken,
Dat moster voor mijn Liefste zijn.
Suykerde Mangeltjes met hoopen,
Marsepeyntje en Makron,
Most ik al voor mijn engel kopen,
Alles wat sy maar dencken kon,
Ik heb so menig ducatje,
Al met het Meysje al gebragt deur,
Maar nu moet ik haar verlaten,
Sy kiest een ander serveteur.
Ik mag mijn geltje wel beklagen,
Dat 'k met het meysje heb verteert
Darom sugt ik by nagt en by dagen,
Dattet in mijn hertie soo deert.

Een Nieu Minnaars Klaght,

Stem: *Hoort dit klugje aan.*

*L*Uystert met aandagt,
Alle ongepaarde,
Na mijn droeve klagt,
Wane mijn lief mijn waarde,
Die wil my niet
Horen spreken van de liefde,
Van mijn verdriet,
Wil sy horen niet.
Wanneer ik lestmaal,
Haar bestond t vryen,
Sprak met soete taal,
Sy most my verblyen,
Doen seyd sy quant,
Dat komt noeyt in mijn gedagt
Door mijn verstant,
Wend ik 't vande hant.
Ik seyd haar doen weer,
Hoe kund gy 't verdragen ?
Dat ik in hertsweer,
Leve alle dagen ?
En dat om uw,
Frisse Maget schoone Bloeme,
Ja dat door uw,
Weest dog niet so schuw.
Gy merkt het gestaag,
Dat ik u beminne,
Dat 'k u liefde draag,
Laet ik uwe sinnen,
Eens door de Min,
Overwinnen Liefste Meysje,
Strekt dog u sin,
Over my vrindin.
Haar antwoort was weer,
Praat my van geen trouwen,
'k seyd o Maagt vol van eer,

Brengt my niet in rouwen,
En meer verdriet,
Weygert my niet uwen Liefde,
Of mijn verdriet,
Kan ick dragen niet.
Self niet een minuyt,
Zyt gy uyt mijn sin,
Word dog eens mijn Bruyt,
Of de God der minnen,
Kleyne Cupido
Sal ik klagen mijn ellende,
'k segt u bylo,
Hy is wonder schoon.
Ja vrou Venus self,
Sal ik gaan verwecken,
Uyt haar schoon gewelf,
Om tot my te trecken,
U schoone beelt,
Die my doet in liefde brande,
U schoone beelt,
Dat my 't herte steelt.
Ik vroeg haar nog eens
Of sy my woud minnen,
'k Seyd laat mijn gebe'ens
U dog overwinnen,
En spreekt eens rond
Ik lief u en sal u lieven,
Tot deser stond
Vyt mijns herten grond.
Wilt gy nog meer tijt,
Om u te bedenken,
Twee Weken respijt
Sal ik u nog schenken,
Doet gy 't dan niet
So moet ik gestadig blyven,
In groot verdriet,
Tot men my niet siet.

Een Nieuw Amoreus Liet, Van Flora

Stemme Als begint

*K*Omt mijn *Flora* schone Velt-godin
Gy die het voetsel sijt van mijn begin,
Gy die u schaepjes weyt op u plasier
O soete Nimph ik bou om gonst
Blijf nog een weynig hier.
Want uwe kaakjes en rode mont,
Die hebben mijn jonk hert so seer door wont
En uwe borsjes witter dan de snee,
Als ick daer op peys en dat so meenigh reys
So doet mijn jongh hart wee.
Komt mijn Engel komt mijn soete lief,
Geeft mij een kusje soo 't u belieft,
Soo sal verlichten al mijn smerte groot,
En doet ghy't niet, soo blijf ick in verdriet,
En sterf de bittere doot.
Heb ik geen rijckdom of geen goet,
Verlaet mijn daarom niet, Godinne soet;
Want siet u Schaepjes die behagen my,
En als gy wilt, t is seker u schult
Gy kunt my maken bly.
Die al sijn sinnen op Rijckdom slaat,
Vint hem bedrogen dan is 't te laat,
Het is gebleken, en men siet het nog,
Die op het goet meende te leven foei,
Hy vint niet dan bedrogh
Adieu princesse, schoonste die daer leeft,
Ghy spant de kroone boven al wat leeft,
Wy moeten scheyden om het goet,
Heb ick geen goet Alder-liefste soet,
Noch heb ik goeden moet.

Een aardig Drinck Liet

Stemme *Als Begint.*

*I*Ck heb een les gekregen
Van Bachus soete Kint:
Geen fluytjes uyt te vegen,
Als daar men helder vint !
Fluytjes wil ik sonder plengen

Glaesjes wil ick sonder dorst,
En 't is een borst, Die sonder dorst,
Weet een glaesje voort te bringen,
  't Sa vasen vol van vreughde,
Vrinden van 't edele nat,
Drie glassen zijn drie tugen,
Drie maeckt een klaver-blad,
Het blaetje wil ick met een steeltje,
't Steeltje wil ick sonder meer,
Vier is 't getal, Hier hou ick stal,
En ick sweer by Bachus keeltje,
Dat ick niet meer suppen sal,
  Dog tot een soet besluytje,
Van dese vrolyckheijt,
Breng 'k u een minnelijk Fluytje,
De Juffers toe geweyt:
'k Wil het na mijn Keelte stieren,
'k Laat het na mijn hertje gaan,
Vyt is de Fluyt,
'k Sing overluyt,
'k wil nu Venus Kusjes vieren,
Bachuys lessen hebben uyt.

Bruylofts Liedt

Stemme: *Singt Excelent. &c.*

*W*Eest nu verheugt en maakt geneugt
Om deese Feest te stigten,
Laat komen voort,
Singt met accoort,
Bruylofs soete gedigten.
  't Huwelijk jent, Seer excelent,
Is in den Para dyse,
Van 't aan-begin,
Gestellet in
Van God na goede wijse.
Als Adan sliep
Een slaep seer diep
Godt nam uyt sijnen lyve?

Een rib of been, Daer uyt hy reen,
Schiep Eva hen den wijve.
Adam verbaest
Siend' Eva haest,
Aensprack haer als Vrindinne,
Dies is alleen, Mijn Vlees en been,
Hy noemdese Man-ninne.
Heer Bruyd'gom wijs,
Vrou Bruyt propijs,
Dit's uwen staat ter eeren,
Gy die vreemt waart,
Zijt nu gepaart
Door desen bant des heeren.
Reyn liefde pleeght,
Blijft onbeweeght,
Noch rechts nog slincks wilt wijken,
Schuwt haet en twist,
Die't al verquist,
Laet vreed' gedeurigh blijcken,
V wensche blijdt,
Sal 't sijner tijdt,
Seer lieflijk hem vermeeren,
Tot kind'ren goet
Die ghy opvoedt
In dese vreese des Heeren.
Die 't alles geeft,
En eeuwigh leeft,
Sal u uyt 's Hemels erven,
Noodtdruft voort,
Hier toe een zaligh steruen,
Onse Prins en heer,
Schickt t'sijner eer,
Dit Huw'lijck na betamen,
Die genoodt zyn,
Op dit termyn,
Wenscht hen geluck te Samen.

Een samen-spraak tusschen Celidon en Laura,

Op de Wyse: *Als begint,*

Celadon.

*K*Omt schoone herderin,
Mijn Lauro die ik min,
Komt treedet 'met my te Velde in
Want den dageraat
Seer liefelijk opstaet;
Komt liefste want het is te laet.
Beminde Celidon
k' En sie nog niet de son
Dat sy gedaalt is op ons bron ?
Want hier al in dit dal
De menschen slapen al
Laet nog gesloten onse stal.
Wel hoe schoon Laura maeght.
Gy zyt de son die draegt,
Want uwe schoonheyt myn behagt,
U glans die licht soo ver,
Schoonder als Jupiter,
Die schoone klare morgen ster,
Stilt Herder dit gepraat
En na u rust toe gaet
Ik bid u my dog slapen laet,
Want siet so haast Auroor
Daalt op het Hemels spoor,
Sal ik gaan met mijn schaapkens door
Neen lief gaen wy nu bey,
Want het is in de Mey,
Vergunt my d' eer dat ick u ley,
Want siet ach Lief ick sal,
Van dese groene dal,
Maken een kroon van bloemkens al
Ik weet wel soete vrint
Dat gy my seer bement ?

Darom ben ik tot u gesint:
Ik sal dan ras opstaan
Schieten mijn Kleerkens aan
En met mijn Schaapkens weyden gaan
  Mijn uytverkooren Bruyt,
Die vreugt mijn hert ontsluyt,
Dat u bekoort mijn droef geluyt.
Kom, kom mijn laura kom
Mijn overschoone blom
Kiest my voor uwen Bruydegom.
  Neen Herder t'is nog tijt
Het dient nog wat gevryt,
wel warom gy so hastig zijt ?
Neen Neen mijn lieve maat
Te hastig dat is quaat;
Darom versint met wijser raat.
  Regeerster van mijn hert,
Vorstresse van mijn smart,
Ach dat u Ziel beweegt eens wert:
Gy zijt die my ontstelt,
d'Oorsaek is u schoon beelt
Dat Celidon van liefde queelt.
  Herder stilt dit geklag,
Ik my wel spoeden mag,
Want het wort spaey al op den dagh:
Mijn vee dat siet al om
Dorstig na kruyt aan de bron.
  Mijn Laura ik ga mee,
Ik bidd' u zijt te vree;
Want ik ga na de selve steet
Daar ik in 't Jeugdig dal
Mijn lieve Boexkens al
By uw' Schaapkens weyden sal.
  Adjeu ik gae wat voor,
Mijn Schaepkens lopen door,
Sy sullen doolen in het spoor.
  Ach lief stelt u gerust,
Ghy maeckt mijn hert vol lust,

Ach liefst Bruydt noch eens gekust.

Den Verheugden Minnaar,

Stemme: *Hier kom ik dwalen.*

*N*A langh te wagten,
Is het eyndelijk geluckt,
Dat mijn Liefste haar gedogten
En haar liefde my uyt druckt,
Dat sy haar genegentheyt,
Voor my klaar en open leyt,
Daar sy dik en menigmalen
My haar liefde had ontseyt.
Dat soete Jaatje
Dat har uyt den Besem quam,
Dat mijn alderliefste maatje
Uyt daer minne schuyl hoek quam
Dat vergeet ik nimmermeer,
En dees maget vol van eer,
Sal ik nu nog meer beminnen
Om dat sy my liever weer.
Mijn treurig herte,
Dat voor desen was gewond,
wert genesen van de smarte,
Daar ik my doen in bevond,
'k Stelde my als doen gerust,
Daar op heb ik haar gekust,
Nu ben ik geheel in vreugden
Want sy is mijn 's herten lust.
Ik hebbe reden,
Om verheugt en blijd te zijn,
Want het geen ik heb gebeden
Stond sy toe op dit termijn,
Haar liefde ontbrant in my
Mijn liefd' ook in haar, want zy
Is gelijk als ik van sinnen,
Dat var was is nu naby.
'k Sal haar dan roemen,

So lang als ik leven sal,
Dog ik sal haar naem niet noemen,
Op dat niemant ons bekal,
't Is een meysje schoon van lijf,
Deugdelijk in haar bedrijf,
Haar soet wesen uyt gelesen
't Is een uytmuntend Jonk-Wijf.
Darom gy Minnaars:
Hebt gedult in u verdriet:
Gy wort nog wel eens verwinners
Als gy dit bediet;
Neemt het alles in het goet
dat in 't vryen u ontmoet:
doet u Lief gedurig weten
Wat smart u de Liefde doet.
Door 't lange droppen
Kleeft het Water eenen steen;
Houw maar moet sy sal door 't kloppen
Open doen voor u geveen:
Maar bedriegt geen brave Mey;
doet gelijk ik heb geseyt
'k Wedd gy sult haar wel bekomen
Als sy u is op geleyt.

Den Gehoonde Jongman,

Stemme: Prins Robbers Mars.

O Ellewekers dat 's een spyt !
Sie daar, ik word schier aars,
Mijn Aaf, Aaf, Aaf, my so ontvryt,
De droly haal die flaars,
Ik sweer haar by mijn Mannelykheyt.
Hiet ik aars die ik hiet,
Dat ik haar inder Euwigheyt,
Sal rockene verdriet,
Wel wat of die Kronje meent,
Dat ik haar geck wil zijn,
'k Wou liever dat haar al 't gebient,

Gerabraakt wiert heel fijn,
Dan mogt men dan haer troetelaer,
Die regte droge queen,
Ingeven, 'k wed die hoetelaer,
Dan regt soud' henne treen.
Want dese heeft ritse teef,
Schier enkel gailheyt is,
Foey dat ik dese hoon beleef,
Ik dobbe altyt mis,
Dese Voddemoer swoer myn haer trouw,
Ik meend sy was myn Bruyt,
Wie pokke sou dat denken nouw,
Lagt sy my lelyk.

UYT.

Een Nieuw Vryers Liet,

Stemme *Philedaatje hoe lang is't gelede*

*I*N eene der Noorder steden,
Quam ik savonts eens getreden
Op een Kermis hoort dit aen,
Daer sag ik een meijsje staen,
't Was een dierten Fluks van leden,
Fray van boven tot beneden,
Stracks was ik daer toe gesindt,
Dog ik wist niet wie het wesen,
Mogte die ik had bemint,
Stracks was ik daer toe gesint,
Ik wist niet wie ik had bemint.
Maer doe ik haer kon bekennen,
Ging ik my na haer toe wennen,
Seyd tot haer vind ik u hier,
Ja sprack daer dat soete dier,
Doen ben ik met haer geloopen,
En in stilte weg gesloopen,
'k Bragt haer in huys by har vaer,
En daer saten wy so wy so wy so wy so by malkaer,
Daer saten wy so te gaer,

Met ons alleen by malkaer,
Doen ik moede was geseten,
Sprack ik Vryster ik ga' eten,
Wilt my nu uytlaten gaen,
Daer meed ben ik opgestaen,
Sy heeft my doen uytgelaten,
Dog eer ik ging mijner straten,
Vroeg ik haer of sy by my,
Dese Nagt wou wesen wesen wesen vrolijk ende bly,
Ik vroeg haer of sy by my,
Wesen woud vrolijk en bly,
't Was ontrent quaertier voor negen,
Doen ik haer by mijn gekregen,
Heb wy gingen door de stad,
Daer ik groot vermaeck in had,
Juyst quam daar een ander Vryer
Na haar Huys dog dese stryer,
Quam vergeefs hy most weer heen,
Met een brave blauwe, blauwe, met een blauwe scheen,
't Was te laet dies most hy heen,
Met een brave blauwe scheen,
Hy was gantsch met wel te vreden
Dog het most nu zijn geleden,
Daerom ging hy haestig heen,
En is na een aer getreden,
Die met hem is uytgegaen,
Al ons wenschen en verlangen,
Was om hem te spreeken aen,
Juyst quaem hy daer met,
Sijn Soete Lieve Meysje ingegaen,
Doen was 't wek-kom met u twee,
Al 't geselschap was in vree,
Dog hy sat bedeest te kijken,
Dat ik met sijn lief ging strijcken,
Maer ik stelden hem gerust,
En daer op wiert eens gekust,
'k Seijd daer is niet aen gelegen.

Blijft haar evenwel genegen"/>
Gy kunt dagelijks by haar
Komen, en dan spreken spreken, spreken, spreken met malkaar,
Neemt haar dit niet qualick af
Dat sy my dees gunste gaf.
Daar mee was ons praat ten enden,
Doen ging ik mijn Ogen wenden,
Na mijn Vryster, en diaan;
Scheen daar wel voor my te staan,
Daer manqueerde niet een siertje,
Aan dees Maget, want dit diertje,
Leek volmaakt te zijn in als,
Wy hadden veel vrindelijk en soet, en soet, ja soet gekals,
De Nagt was my veel te kort,
'k dagt dat hy was om gesnort,
Doen het tijt was om te scheyden,
Doen ging ik haar weer geleyden
[...]a naar Huys alwaar ik mijn,
Afscheyt nam, en seyd 'k sal zijn,
Altijt danckbaar voor die eere
Daar mee gy my ging ver-eeren,
't wijl den ander met verdriet,
Stond vergeefs na u te wagten, wagten, en gy waart daar niet,
Darom Vryers 'k seg voor 't lest,
Vroeg te komen is het best.

Vryagie Tusschen een Jongmā En Jonge Dogter.

Stemme: *Van Barlo.*

Iongman.
*G*Oeden Avont schoone Meyt,
En vol van bevalligheyt,
Gy hebt mijn Jonk hert door wond,
Soete Sosomond,
Nu tot deser stond,

Bied ik u o schoon Jonkvrouw,
Eenen Diamant op trouw.

Ionge Dogter
Wat praat gy o Jong gesel,
Ik bid u my niet en quel',
Ik ben naulijks Agthien jaar,
Darom lieve vaar,
Gaat en soekt een aar,
Want ik ben nog niet van sin,
Te aanvaerden uwe min.

Iongman.
Frisse Maget warom niet,
Om u lijd ik veel verdriet,
Ik heb u so seer bemint,
Lieve soete Kint,
Weest tot my gesint,
Wort een reysje mijne Bruyt,
Dan is al mijn klagen uyt.

Ionge Dogter
Jongman praat dag van geen min,
Stelt de Liefde uyt u sin,
Ik wil nog niet zijn gepaart,
Daarom is 't niet waart,
Dat gy soo voort vaart,
Want t'is so haast getrout,
Dat ook dikwils lang berout.

Iongman.
Weest daar voor maar niet benaut.
En daaromme niet eens flaut,
Qua sorg is een grootverdriet,
Daarom doet het niet,
Eer dat gy 't quaat siet,
Vreest niet voor eenig quaat
Maar als 't komt bruykt dan goede Raet.

Ionge Dogter
Nu geniet ik alle vreugt,
Met de soete jonge jeugt,

Nu Heb ik van vrolicheyt,
En mijn wysheyt,
Het wert u geseyt,
En wanneer ik was een Wijf,
Had ik niet van dat bedrijf.

Iongman.
Meer vermaak soud u geschien,
Als wy waren met ons' twien,
Wy souden de Minne-vreugt,
Plegen met geneugt,
In onse Jonge jeugt,
Wilt u dog niet lang beraan,
Om mijn liefde aan te staan.

Ionge Dogter
Daar is dan mijn hand Minnaar,
En daer [...],
Dat ik u stont vaste min,
Late tot my in
Is het nu u sin,
Laet u my uwe treuw ook sien,
En wilt deselve bien.

Iongman.
Leefste lief daer is het pand,
Neemt het vrolijk mijn hand,
Eerder sal de son en maen
Vaste blyven staen,
Eer ik sal afgaen,
U o over schoone bloem,
Die my maeckt u breydegom,
Maek nu kronen voor de Bruyt,
Jong gesellen tot besluyt,
Vlegt een krans van Llauderier,
Met een fraey geswier
Voor dit nobel Dier,
Komt en ciert de Bruylofts Saal,
En verkent u altemaal.

Een Minne-Liedt

Stemme: *O werelt vol van overdaet:*

O Overschone Maagden beelt,
Die my so veele dagen,
Hebt in mijn sin gespeelt,
Men vint noyt uws gelijk,
Op het gansche aartrijk,
Van Liefde ik beswijk,
Van liefde ik beswijk.
Als ik aanschouw u lieve Mond,
U roo Coralen Lipjes,
En Aansigt appel rond,
My dunkt dat gy Diaan,
Niet behoeft te ontgaan,
Maar voor haar kan bestaen,
Maar voor &c.
Maar boven al prijs ik in uw
U vrindelijk wesen,
Weest dog voor my niet schuw,
Verhoort een reys mijn klagt,
Die ik so menig Nagt,
Heb uyt mijn hert gebragt,
Heb uyt &c
Maakt dat ik my na veel verdriet,
Nog eyndelijk verblyde,
Laet dog noyt zijn voor niet,
Al 't geene dat ik doen,
O Liefste Maget koen
Helpt my en wilt u spoen,
Helpt my en &*c.*
Of anders ik verga van smert,
Als gy my niet wil troosten,
Dan moet bersten mijn hert,
Want gy zijt daar vast in,
Geplant, door soete min,
Mijn waarde Aers Godin,
Mijn waarde Aers Godin.

Een vermakelijk Liet,

Stemme: ***Straffe Herderinne &c.***

*T*Ruytje soete maatje
Warom toont gy u so straf?
Seg dog Cameratje
Sult gy niet eens laten af?
Of is Krelis 't liefste kint,
Die je meer als my bemint.
Och kon ik u krijgen,
Truytje-maat ik segje dat,
Soete Koeck en vijgen,
Gaf ik jou te eeten sat,
Oesters Tongen en Pladdijs,
Dus soo nemt me benje wijs.
Soud'je Krelis Meesen
Neemen, dat 's een droncken bloet,
Ik sal Nugter weesen:
Lieve Truytje 'k ben so soet,
Ook so ben ik stijf en stout,
Krelis-beur is slap en oudt.
Wel ik segje Truytje,
Laet loopen dan ouden Grijn:
Komt en weest mijn Bruytje,
'k Sal u geven bier en Wijn,
Leck're Bout, ook pos en Baars,
Lieve Truytje 'k word schier aars,
Soete Smodder-muyltje,
Benje niet mijn Botter doos, En mijn eygen Uyltje,
Dien ik voor mijn lief verkoos,
Truytje 'k word soo nieu, soo groen,
Soete Schaapje laat het doen.
Mogt ik jou eens Meysje:
(Ay je weet wel ik mien)
Vatten by u vleysje,
Je soud soete keure sien,
Ja ik soud jou 't best uyt lijf
Geven, alsje waart mijn Wijf.
Og mijn blaas van binnen,
Lieve truy je brant als vier,
Dus wilt my weer minne
Komt mijn soete Venus dier,
Komt dog lieve Truytje dra,
Komt dog geeft my 't woortje ja.

Echten-staets Lof.

Stemme: *wanneer de Son &c.*

*D*en Echten-staet vol eeren goet,
Die is heyligh voorwaer,
Daer na streckt oock 't begeeren soet,
Van dit vereenight paer,
De welck door liefde-banden,
Getreden zyn in d Echt,
Soo datje nu handt aen handen,
Beloven de Trouw' oprecht.
Bruydegom doch uw' luyster geeft,
Aen godes heyligh woort,
Op dat gy niet in 't duyster leeft,
Gaat treden vlijtig voort,
En baedt'er de weg des vreden,
dat is een suyver padt,
So komt gy in de Steden,
Of eeuwigh Levens-stadt.
Vrou Bruyt wilt ook nasporen snel,
U Bruydegom en heer,
Want hy moet na hem hooren wel,
Volgens d'heylige Leer,
So sal u Vrouw Bruyt genaken,

Weer-liefde t'allen stont,
En gy sult beyd' dan raken
Op een vaste gront.
  Ik wens u godes zeden wis,
Te krigen op der aardt,
Want wie tot deugt genegen is,
Den heer altijt bewaart,
En wil genadelyk geven
U Heyl, troost en voorspoet,
Dat gy vreedsamig meugt leven
Vereenigt in u gemoet.
  Men so u jonge Spruytjes groen,
Dan groeyend' in u hof,
die sullen 't quaet weg sluyten doen
En sporen na uwe lof
Die u den heer wil stieren
En segenen in 't gemeen,
Op datse meed' mogen zwieren
Om uwen Tafel heen
  Heer geeft dog dees getroude twee,
En maakt haar regt bekent,
Op datje vast'lijk bouwen mee
Op 't regte Fondament:
En laedt haar [v]lugge Jaren,
Dog in gesontheyt vry,
Met vreugden henen varen
Tot dat haar komt halen gy.
  Wilt opper-Prins genadig dog,
Gere'sen op dees trap,
Haar zegenen weldadig nog
Met neering Koopmanschap:
En dat sy ook regt beminnen
De deugt door yders lust,
En datse dan komen binnen
Daar't alles in vreugde rust.

EYNDE.

Huwelicks swarigheyt

Stemme *Silvester in de Morgen-stont.*

*G*Eliefjes dien in den Echt,
Door liefde t'samen bint,
Ik bid u dog wel overlegt,
Wat staat dat gy begint;
Het is geen Os, nog Koeyekoop,
Nog'e is geen Kinder-spel:
Maar', is al vry een vaster knoop,
Dus overlegt het wel.
't Is staag niet Liefste kom te bet,
Nog Boter tot de boom:
Maar sorgen op sorgen u belet,
Dat weckt u uyt den droom?
De sorgh voor 't huys en 't huys-behoor,
Voor As-schop en voor Tangh,
Voor Swavel-stok, en voor Confoor,
Dat maakt u dickwils bangh.
Dan moet gy sorgen voor de kost
O swaar', en stage schult !
Want heeft men Wijn men heeft geen most
Of Spek men heeft geen Zult:
En soo uw' Echts-boom vrugtbaar wort,
Sta by doeck ende luer,
En wiegh en watter meer aan schort,
En alle dingh is duer.
En schiet de achtste maent dan aen,
Dan slaepen men vol vrees;
De schoene moeten veerdig staen,
Om gaer na die of dees,
Nae Griet moers of Peet Sara toe,
Al was het noch soo koudt,
Ick wed de Bruyd'gom wort het moe,
Wort hy viermael soo oudt.
Dan komt de kommer dubbelt aen,
Het kint breeckt al de rust,
En besje seyt dit komt'er van,
Dit 's loon van soete lust,
Doch soo ick 't alverhalen wou,

Ons Bruydt en Bruydegom,
Die kregen licht'lijck beyd berou,
Dies sla ik het blaetje om.

Ongestadigheydt.

Stemme: *Ay wat hoort men viese grille.*

*H*ylas heeft'er veel bedrogen
Door het klagen van sijn wond,
En verwekt tot mededogen
door sijn treuren t' aller stond,
Maar 't veranderen van sijn sinne
doet my speuren wat hy is,
dies ik nimmer hem wil minnen,
Want hy gaat goe wegen mis.
Geestigheyt en scharpe sinnen,
Is'et niet dat hem ontbreekt,
Maar 't jammer dat daar binnen
Sulcken trouwelоosheyt steekt,
Dog sijn wuft' en ligte oogen,
Doen hem treuren t' aller stond,
Want uoyt schoon komt hy bedrôgen,
Of hy krijgt een nieuwe wond.
Dan aan 't loopen, dan aan 't draven,
dan aan 't zugten en gesteen,
En hy houd niet op van slaven
Met sijn zugten en gebeen,
Zo langh tot weer nieuwe vonken,
Blaken in dat ligte hert;
Want een Juffer door eens lonken,
doet hem voelen nieuwe smart.
En dat duurt tot weer een andir,
Met haar schoonheyt hem bekoort,
dan is 't datelijk verander,
En de oude uyt gesmoort;
Zo verslijt hy nu sijn dagen
Met verandering van sin,
Maar ik vrees hy salt beklagen,
Want een straffer is de Min.

Herders Liet,

Stemme: *Rosemont die lag gedoken.*

*S*Ylvia ginck Water halen,
Aen de blinde Liefs Fonteyn,
Met so quam haar Herder dwalen
Met sijn Schaepjes in het pleyn,
Dat hyse aansprak terstont.
En Kustese voor haar roder mont.
Sy was stuers en wou weg vlieden,
Eer sy 't water had gehaalt,
Maar hy gink sijn gunste bieden
En bad haar niet en smaelt,
Op mijn Boere kleetje kleen
Want het is ons dragt gemeen.
Nog seyd sy 'k begeer geen Herder,
Maar ik wil aan jonger helt
Darom wijkt wat verder,
En gaat dwalen in het velt.
Of aan 't naest gelegen strant,
Want ik min een ander quant.
Gy sult evenwel niet vlugten,

Sprack hy tot de Herderin,
Of ik blijf in duyster sugten,
Stervende in uwe min?
Doen vermurfde hy haer hert
En breeg weer liefde voor sijn smart.
Ik mag wel geluckig noemen,
Gy hebt my mijn Ziel ontrooft,
Ontfangt desen krans van bloemmen,
Set hem op u kralend',
Leeft met my in eer en deugt,
En hanteert slegts reyne vreugt.
Sy bedankt hem voor de gaven,
die hy haar uyt goetheyt dee
En sy gink sijn hitte laven,
En hy dreef met haar Vee,
Nog wat verder 't Bosch waart in
daar koelt hy sijn heete min.

Eeen Nieuw Liedt, van een Vrouw die verkragt wiert daar het haar Man aan sag, ende hoe dit toegegaan is.

Stemme: *De winter is voor by &c.*

*K*Omt vrinden staat wat by malkaar
En hoort eeu reys dit Lietje aan;
Vertoeft een weynig by den ander
Ik sal u nu eens doen verstaan,
Hoe dat een Vrouwe binnen Amsterdam,
Rakende in rouwe, Let eens hoe het quam
Een fielt haar eere nam.
Het was een vrouw van eerbaar leven,
So kuys als mense wenschen sou,
Maar hare schoonheyt deed haar sneven,
En bragt haar in een droeve rouw,
Sy was verstandig, Van een goet bevat,
Daar toe seer handig, Trots een inde stadt,
Noyt vuyle lust gehadt.

Maar door een Boef, stout opgeglasen,
Wiert sy versogt tot buyten min,
Hy liep haar na gelijk de dwase,
Met eenen ongetoomde sin,
Hy seydd' Vrouwe, ik en kan geen meer
Onder my houwe 't geen dat ik begeer,
Het druckt my alte seer.
Laat ik een Nagje by u rusten,
Laet ik eens uwe byslaap zijn,
Laat ik met u mijn minne lusten,
Voldoen, met vreugt achter 't gordijn,
Ik sal u vereeren met een somme gelt,
Na u begeeren salt u zijn getelt
My dog te vreden stelt.
De Vrouw seer loos denkt op praktijke,
En seyi schoon ik al was gereet;
Mijn Man die gaat my noyt beswijken,
tkan niet geschien dat hy 't niet weet,
Gelt moje dingen staan my seer wel aan,
Kond' ik 't volbrengen, het was haast gedaen
'k Soud u versoek toe staan.
Door veel gesprek en soete reden,
Wierd dese sake dus gestelt,
Wanneer de Man was uytgetreden
Soud hy met eenen somme gelt,
Tot haar inkomen, en haar byslaap zijn,
Vry sonder schrome, doen dogt t vroutje fijn,
Gy sult bedrogen zijn.
Daar en verliepen weynig dagen,
Of sy maakten 't haar man bekend,
Hoe sig de saak had toe gedragen,
Versoek hy het ten besten wend:
Sy resolveeren om het te bestaan,
Na sijn begeeren, wiert alle gedaan,
Hoort hoe 't haar is vergaan.
Men liet den Minnaar daatlijk weeten,
Als dat de man was uyt de stat,
Om te verigten sijn secreten,
Maar bisef in guys dit wel bevat,

Gingh na om hoge, door een open spleet,
Sloeg, hy sijn Ogen en eer dat men leet,
Aan sijne vrouwe deedt.
Soud hy de vreugde komen steuren,
Den Minnaar quam van stonden aan,
Doen sag men daar wat vreems gebeuren,
Als hy quam in de kamer gaan,
Het gelt kreegs in handen sloot het in een kist
Invaste banden, dog 't is haar gemist,
Het geen sy had gegist.
Hy seyd doet eens dit Venster open,
Soo haast als sy dit had gedaan,
Komt hy terstont daar voor gelopen,
met een Pistool seer wel gelaan,
En niet eens mikte schoot ter Venster uyt,
De vrou verschrikte, vraagt wat dit beduyt,
Hy haar de saak ontsluyt.
wanneer ik somtijts ben genegen,
met enig Vrou mijn wil te doen,
Om nimmermeer te zijn verleegen,
Als 't uytviel tegen mijn vermoen,
Nog twee Pistolen heb ik in mijn sak,
Voor die verholen, my moge ongemak
Aandoen, voldoet my strak.
De man die boven was geklommen,
Die hoort en sag dees handel aan,
Dorst niet reppen veel min afkomen,
Hier waren dese twee verraan,
Hy sag sijn Vrouwe daar verlegen staan,
Vol druk en rouwe 't minne spel aanvaan
met spijt was hy belaan'
Leert hier uyt Mannen om geen schyven,
Een ander by u vrouw te sien,
Om sijne lusten mee te dryven,
Wilt gierigheyt als peste vlien,
Gaet op goe wegen, schut de vuyle lust,
Dan krijgt gi zeegen; en wanneer gi rust,
U Vrogwe selfs eens kust.
En ook gi deugdelijke Vrauwen,

Wilt vuyle lusten tegen staan,
En dat terstont of 't sal u rouwen
Als 't met dees Vrouwe is gegaan:
Die wel behendig, Dagt te krijgen gelt,
Maar seer vuylendig, Wiere haar dit getelt
Gelijk hier is gestelt.

Lof van een Blauwe-Scheen,

Stemme: *'t Sa Trompen en Trompetten*

*H*Elp Musa my 't lof singen
Al van een Blaeuwe scheen;
Wat nut hy kan voort brengen,
Toont nu aan yder een.
Dick komt een jong gesel,
Nog uyt den dop niet wel,
die het Trouwen Wis soud rouwen,
Kond hy 't wel
Die dan door dit weygeren
Ook wat langer wagt,
Of die te hoog wil steygeren,
Sijn selven te groot agt;
Krygt hy een blauwe scheen,
Hem leert dit brave Neen,
Beter letten, Sijn Pols Setten,
Na de Reen.
Beurt het een reys of meer,
dat gy krijge dit neen?
't Sal u het Vryen leere,
Waar door gy ligt krijgt een
die in deugt, Eer, of staat,
d' Eeerst verr' te boven gaat,
dus u wagten, en veragten,
dijt tot baat.
Het scharript ook de sinnen,
En 't maakt u een *Poêet,*
Schoon dat gy voor het minnen,
daar niemendal van weet;
Maar groter nuttigheyt

Nog in het blaentje leyt,
't Sal u leeren, En vermeeren.
Lijdsaamheyt.
dog soud ik 't al opsoeken:
Het blauwe scheen loft.
Een lietje niet Maar boeken.
Schreef in van dese stoft:
dies of het u geschiet
Maar daarom geen verdriet
Want het kijven van qua Wijven
Hoorje niet.

Nieu Liedeken

Stemme: *Waer is 't Fortuyn nu Ras,*

*I*Ck drinck de nieuwe most:
'k En vraegh niet wat zy kost
't Is my alleens als ickse drincken magh
Als ik de Lifde heb in mijn gelagh,
k vraegh niet wat sy doet,
Want haer gesich dat valt mijn veel te soet
't Is my alleens als ick aanschouwen,
Haer vriend'lijck gelaet,
Dat mijn seer wel aenstaet.
Haer Ooghiens als Christael,
Hebben my meenighmael,
Mijn ziel gequest en ieugdig hert doorwont,
En my gekost soo meenigh hondert Pont,
Haer borsjes lely wit,
Deeden my dickwils segge Liefste zit,
Doet my de eer mijn soeten Engel
Sit hier neer by my,
En laet ons wesen bly.
Heer Waerdt brenght ons hier ras,
Een vers ghewassen Glas,
En daer by nogh pot met Rinsechewijn,
Daer toe moet nog een schottel Suyker sijn
Brenght ons een Kartespel,

Want ick moet speelen met mijn Ysabil,
Maer deesen Fluyt eerst uytgedroncken
En daer na gespeelt,
Eer ons den tijdt verveelt.
Maer vriende ey deese Fluyt,
Moet gy eens drincken uyt,
Ter eeren van mijn soete herderin,
Dien ick als mijn eygen siel bemin,
Avons want ick begin,
Siet Cammeraet daer en is niet meer in,
Hout vast de Fluyt ick salse vullen
Set die aen u mondt,
Doet doch bescheijt terstont.
Als ick het spel bagin
So quam de moeder in,
En seyde Dogter met een grammen moet
Gaat uyt de Kamer voort op staende voet,
Ag moeder niet soo vreet,
Want aan u Dochter en geschiet geen leet;
Maar laat ons een weynig speelen,
Stoort u niet so seer;
Doet my dog deese eer.
Neen Jongman, 't is genoegh,
Adieu tot morgen vroeg
Maar neen Vrou moeder drinkt een roemer Wijn,
Sit wat by ons en laat ons vrolik zijn:
Neen Jongman ik moet gaen:
Maar neen Vrou-moeder eerst bescheyt gedaan,
Hout vast het Glas, wilt neder sitten,
lusteg eens getoest ? Warom so lang getoest.
Den Wijn klinkt in de kop,
men weet van geen staan op,
Geeft nog een pot, brengt nog een Biteroen,
Borveyers Perkels en nog een lamoen,
En nog wat suyker werk;
Want de wijn is Voor Isabel te sterk,
Dat soete kint en kans-niet drinken,
Dies so herden wijn,

Sy moet gesuykert zijn.
doen heeft sy 't my geboon,
Als toekomende soon:
maar siet (eylaas) 'k handet nooyt gepeynst,
Dat sy so dubbelt was en geveynst,
Ten was maar valsche schijn,
De reden die sy sprak al na de mijn,
En is dat niet een valsche vrouwe,
Die my soo verdooft,
En van mijn goet berooft.
O valsch fenynig hert,
Oorsake van mijn smart,
Wat hebt gy nu dat gy my hebt verraan,
Dat ik heb al mijn goet om u verdaan,
Had gy te voor geseyt,
Dat gy tot Trouwen niet en waart bereyt,
'k had afgestaan en u verlaten,
End' elders gevrijt,
Tot mijn meerder profijt.
Maar nu is het te laat,
Te volgen uwen raat;
En dan nog te volgen u Moeder s snode hert
Dat my n brengt in deese groote smart,
't scheen 'k was van u bemint:
Maar gij waart heel tot mijn verdriet gesint,
Ey, tog, hoe kost 't anders wesen,
Want soo d'oude song,
so pepen ook de jong.
Oorlof nu Isabel,
Verstaat mijn reden wel
In uwen mont en is niet eenen tant,
Of s'heeft mijn wel gekost een diamant,
Denkt wat de liefde doet,
Om uwen 't wil heb ik verteert mijn goet,
Om uwen 't wil so moet ik doolen ?
maar over denkt dien staat,
Daar gy my nu in laat.

E Y N D E .

Vristers Vriagie,

Stemme: *Ammerante mijn Vrindinne.*

*L*Uystert na dit lietje aardig,
dat ik sal verhalen gaan,
t' is byget een stuyver waardig,
Ik sal het u doen verstaan,
Een jonge maagt die ging een jongman minnen,
Ja sy verliefd' en steld' op hem haar sinnen,
dag en Nagt is hy in haar gedagten,
In hem is haar lust en rust.
Na een weynig tijts bedenken,
En na eenig overleg
Gaat sy hem een briefjen Schenken
door een onbekende weg ?
doen hy terstond als dat sy op hem peynsde:
Ging na haar toe en speelde de geveynsde
Wiert ontfangen met verlangen
Van het lief tot sijn gerief.
Hy seyd liefste hoe mag 't wesen
dat gy tot my liefde draagt:
Had ik niet geschroomt voor desen,
Ik had u al lang gevraagt,
Of u schoonheyt my liefde woude Tone,
Dies brave Meyt gy sijt mijn overschone,
En mijn waerde, Hier op aerde,
Gy staet in mijn sin, Vrindin
Door sijn vriendelijck praten,
Wierd de maget seer verblydt
So dat hy wel haest kon vaten,
Waerom sy hem had gevrijt,
Op 't Ledekant in minnelijke lusten,
Op het bedt, Hier dog oplet.
Hy steld'haer voor of sy met hem wou rusten
Is hy van haer afgegaen,
Door sijn vlyen gings haer spreyen,
Heeft dus haer beklag gedaen,
Doen sy had sijn wil gekregen,
Waer door de min in my bestond te rasen,
Dese vryster seer verlegen,

Had ik de Vonk gedooft en uytgeblasen,
Ik wierd ongheschonden, Bevonden,
Want dees vlam, Mijn eere nam.
Let hier op gy jonge maeghde,
Vryt niet eer gy wort gevryt,
Vraagt niet eermen u oyt vraagde,
Maar verbeyt de regte tijt,
Indien de min u herte wil bevangen,
Biet hem de strijt en kusset noit zijn wangen
Staat hem tegen, 't allerwegen,
Hout u reyn, in het gemeyn.

Eén Nieuw Liet, op de wederkomst der Pan Hareng *aan de Monickedammer en. Marckers*

Stemme: *O Hollat{ Schoon.*

*G*Y Marker Visschers zijt verheugt
Verblijt u dog met mate,
Nu gy den Haring vangen meugt,
Die u scheen te verlaten,
Dat die u weder komet by,
Dies seg ik u verheugt u vry,
En wilt den heere loven,
Die u dit geeft van boven.
Gaat gy maar vrolick in de Zee,
En wilt u vlytig toonen,
Den Haring leyt voor u gere,
daar meed' God u wil lonen,
Voor u moeyelijken arrebeyt,
Dus vrolijck op het Water spreyt,
U Wand, God sal u geven,
Genoeg om van te leven.
Maar als als gy in het Visschen zij
En door u hand laat loopen
Het Toutje dat seer hastig glijt,
En ras is door geslopen:
Denckt dan soo gaat mijn leven heen,
Wijt dog op god door u gebeen,

U ganschs vertrouwen stellen,
Hy sal u staag versellen,
Ik wensch dat gy so veel vangt,
Dat gy vernoegt mag weesen,
Het schynt of yder een verlangt,
Na Haring uytgelesen,
Tot Monickedam roept men staag,
Brengt ons dog Haring alle daag,
Kond gy u geltje halen
Wy willen s' wel betalen.
Vaart met u Schuytjen aan de steg,
En wilt u Vis verkoopen,
Ter zijden van de Lange-Breg,
Aldaar komen geloopen,
De Haring koopers alle gaar,
Van wien de haring menig jaar,
Gekogt, Gesout, Gespetet
Gerookt is dit dog wetet.
Dan paktmen die en sentse voort,
Na Oost West Noort en Zuyden,
Alwaer den Haring komt, daar hoor
men, treff'lijck verluyden,
ten lof van ons Monickedam,
Dies ist bekent waar men oyt quam,
Haring is haaren handel,
Waer dat men gaet of wandel,
Oorlof monickedam vaert wel
En marckers desgelijcken
Den haringh met haer blancken vel,
die wil u noyt beswyken,
Hy blijv' u by op dat gy staag
God moget danken alle daag,
Voor sijn grooten zegen,
Die gy lien hebt verkregen.

EYNDE.

Van een Minnaer, die dit vers op sijn selve heef gemaeckt.

Stemme: *Couranlen Simple, &c.*

*M*yn Fileda vermoey van klagen
Heeft van dese Nacht
Door soete vlagen,
Al mijn druck versacht,
Ha nacht vol kusjes, lagjes en gebeden
Bleef ik in dat holtje doot
Het Was een eynd omset met vrolijckheden
Ick moet doch sterven in Vrouw Venus schoot.

Stem: Lesttmael twee gelieven

*L*Est gingh ik spanceeren,
In de Uylevlugt,
Want ik hoorde geern
d' Een of d' ander klugt,
'k gingh door straet en steeg
Langs de stillen wegh,
maer ick hoorden geen gewagh,
't was al over negen, wanneer dat ik sagh
Twee Dienst meysjes komen,
Gaende met malkaer, Onder de bomen,
Daar ik ontrent waar:
d' Een seyd Grietje,
Dat was Angenietje,
Wel hoe vaarje in jou Heur,
t' Is heel wei sey Grietje, t'valter my niet suer
't Is het eerste Jaartje,
Dat ick heb gewoont,
By een weeuweaertje
Die my wel beloon,
'k Dacht noyt van mijn leven,
Dat het so kost veve
Als men soo wat buijten windt,
't Staat met al geschreven

Hoe 't een meysje wint.
Seker angenietje
g'hebt my wel geraen:
maar hoort lieve Grietje
t Sond my wonder aan,
d'Alder-eerste weeken
Quam *Sinjoor* gestreken,
En hy seyde Angeniet
'k heb u eens te spreken;
'k dagt wot dit bediet:
Daar is een ducatje
Koopt 'er yets wat voor
Hy ley daer een praetje,
Ik seyd dank *Sinjoor,*
Na een twee dagen,
Quam hy weer dragen
En bragt mijn twee stricken reyn
maar ik dorst niet vragen
Of het fijne zijn.
Dit was so vier weeken,
dat hy nu en dan
My heeft toe gesteken,
dat ik al nam an:
Kousen Schoenen Rockjes,
Og hy haddet drockjes
met een Kapje swarte Tip.
Ik ging maken lockjes,
Als een venus knip.
'k Heb mijn alle dagen,
mooytjes opgeset
dus komt het te slagen,
Soo ik maak het gedt
dat gy komt geslopen,
Vindt mijn boesem open
'k maakte om de leus gestoeyt
'k woud het niet ontloopen,
Want wiert diet moey.
Dat was 't eerste reysje
Lieve Angeniet,

Maar sint die tijt meysje
'k Loofje 't aan my siet,
'k heb al onderwonnen,
Hondert ducatonnen,
Want *Sinjoer* heeft my besint,
'k Salt nu stellen konnen
Secker soete kint.
Ja soo moet men 't halen,
Lieve soete Griet
Als men Pronck en Pralen
Wil en hebben niet,
'k Sal u eens verklaren,
Hoe ik ben gevaren:
Mijn meester heeft een wijf
die wae out van jaren
Is, om tijt verdrijf.
't Is nu wel drie jaren
dat ik by hem woon,
'k Wil u wel verklaren,
dat ik menigh Kroon,
Wel van hem ontfinge,
Stricken, Goude Ringe,
Alderhande frayigheyt:
'k sal u eens mijn dingen
Laten sien o meyt.
'k Quam lest eens gelopen
Boven op 't Comtoor,
Om hem af te roepen,
Hy seyd meysje hoor,
Ik sey Meester knapjes,
Siet de Vis wort slapjes
En Me-Juffer sit en wagt:
Betrapse ons strackjes
Soo ist spel verkragt.
'k Kreegh twee ducatonnen,
En nogh wat kleijn gelt,
Wast niet wel gewonnen,
Als men het soo stelt,
Weetje wel, 'k sal trouwen,
Om de twist te schouwen,

Want het wijf is half beus,
t Schijnt licht dat me-Vrouwen,
Hallef heeft de leus
Maer wie salje krijgen,
't is een Snyder kindt,
Maar gy moet het swijgen:
En Sinjoor bemint,
Kan dan somtijts komen,
dus ist voor genomen:
Oeh men doet veel om het goet,
'k heb dan niet te schromen
Want het is en bloet.
'k Kost niet langer hooren,
Oock verdroot mijn 't staen,
'k Laet my van haer hooren,
En ick sprack haer aen
'k Sey wel soete meysjes,
Die soo meenigh reysjes,
Met u Meesters hebt gedaan,
Maar die valsche prijtjes
Sijn doen heen gegaan.
Ik dagt by gans kronen,
Gaet het soo aldaer,
Als de meysjes woonde,
By een weeuwenaer,
Of by groot *Sinjoortjes,*
draagtmen so de boortjes,
Stricken, quicken wat men siet,
Komt dat van de boortjes
Wegh dat dient my niet
Liever dan een meysje,
In haer naeckte hemdt
Die haer poesel vleysje
Niemandt heb 't geschendt,
Kuysheyt wil ik minnen,
'k Ley ook eerst mijn sinne
Aan een meysje vol van pragt
Wegh, wegh drommelinne,
'k werck liever mijn macht.

E Y N D E :

Register Van den Marcker Haringh-Vangst,

A

*A*gh maget schoon. 11

B

Besneden de Velde. 12

D

De winter is voorby gestreken 9
Den Echien staet vol eeren goet 76

F

Fielidaetje hoe lang is 't gheleden 42

G

Goeden avondt schoone meyd' 70
Geliefjes die u in den Eght 78
Gy marcker Vissers Wie gy zijn 89

H

Herderinnenje weest verblijdt 33
Hoort dit klugjen aen 35

Hylas heefter veel bedrogen. 79
Helpt musa my t lof singen. 84

I

Ik gingh lest wandelen. 14
Indien oyt minnaar hadde reden. 15
Ik wens u goeden dag schoon lief 20
Ik gingh lest Wandelen door den hof 56
Ik heb een les gekregen 61
In eender noorder Steden. 68
Ick drinck de Nieuwe Most 85

K

Komt vrinden van den Haring vanghst 3
Komt mijn Flora 61
Komt schoon Herderin. 64
Komt vrindenn Staat wat by 81

L

Luyster toe dienst meysjes al	17
Lieve neeltje soete maetje	39
Liefje ick hoor de Trommel roeren	44
Luyt u dees taele vremt in 't oor	49
Lestmael vrijden ick een diertje	57
Luijstert met aendagt	58
Luystert na dit lietje aerdig	88
Lest ging spaenceren	

M

Moegt ick eens rechte troost genieten	31

N

Na *lan*gh te waghten	6

O

Och wat vreende spicelaci	46
O maget vol van deught	51
O heer hoe kunjen dit aenschouwen	53
O Ellewekers dat is 't eens spijt	67

S

Selvija gaet water halen	8.

T

Truijtje Soete maetje	75

W

Wanneer de soete lente Tydt	5
Wel wat komt men nu te vooren	21
Waer 't fortuyn nu ras	24
Waer blijft Flora mijn beminde	28
Wat klinckt mijn heeden in het oor	49
Weest nu verheught	62

E Y N D E